

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

KAPERKAPTAJN

OLE ANDERSENS

EFTERKOMMERE

1971

KAPERKAPTJEN

OLE ANDERSENS

EFTERKOMMERE

1971

Alvorlig taler ved Alfarvej
med Grønsvær takket de Gamles Grave:
Henfarne Slægter - forglem dem ej.
I Arv de gav dig en ædel Gave.
Henfarne Slægter
i Landets Marv
sig ej fornægter
Bevar din Arv.

(Johs. V. Jensen)

KAPERKAPTJN, GROSSERER OLE ANDERSEN 1781-1858

Forord.

Omkring 1920 blev nogle af slægten enige om, at de ville forsøge at få lov til at anvende stamfaderens navn, Stenberg, som familienavn.

Energiske i dette arbejde var ingeniør Ole Ebbe Andersen, konsul Erik Andersen og min far overingeniør E.W. Andersen, men deres anstrengelser gav et negativt resultat, idet andragendet blev defenitivt afslået i 1928.

Jeg husker dette som stor dreng, og jeg tror min interesse for slægten blev vakt den gang.

Slægtsforskning er besværligt, når det skal gøres i fritiden, og derfor er det først nu, at der foreligger et resultat i form af denne slægtsbog, der handler om en ganske almindelig dansk slægt, der ikke tæller verdenskendte navne blandt sine medlemmer, men fortæller om en række kvinder og mænd, der har gjort dagens gerning i deres tids Danmark.

Den omhandler 59 mandlige og 52 kvindelige efterkommere af den svenskfødte Olof Andersson Stenberg, der valgte Danmark som sit fædreland og tog navnet Ole Andersen, og under dette navn skabte han sig ry og anseelse som en dristig kaperkaptajn, og efter krigen lagde han grunden til den virksomhed i København som en anden Ole Andersen i 6. generation fører videre med dygtighed. Det er en "ung" slægt her berettes om, med sikkerhed kan vi komme 225 år tilbage, om det senere skal lykkes at udrede tråde længere tilbage, vil afhænge af om jeg eller andre kan få tid til yderligere forskning.

Det har ikke været min mening at forherlige noget om slægten eller nogle af dens medlemmer, jeg har så vidt det har været muligt, ladet de forskellige selv "fortælle" gennem de papirer, de har efterladt sig, og af de trykte kilder der har været at tage af.

En personlig vurdering har jeg villet undgå. Dette giver måske bogen en skævhed, idet den omtaler visse medlemmer mere end andre, men dette skyldes, at jeg om disse første har haft mere stof at tage af, eller jeg har haft et nøjere kendskab til dem.

Om nulevende medlemmer har jeg stort set holdt mig til "facts" og ikke indladt mig på nogen vurdering. Jeg beklager, at det trods udsendte spørgeskemaer ikke har været muligt af få fyldige selvbiografier fra nulevende medlemmer af slægten, det kan tyde på klædelig beskedenhed er en dyd i vor slægt, men det havde været morsomt med en større reaktion på disse spørgeskemaer, det kunne have bragt lidt mere liv i bogens sidste halvdel, idet der også i de yngre generationer er farverige personligheder.

Om familiens mandlige medlemmer har jeg opstillet en liste, der viser hvilke erhverv de har været beskæftiget i.

Købmænd, grosserer	7
Sømænd	5
Officer i hær og flåde	3
Fabrikanter	5
Landmænd	3
Ingeniører	5
Læger	2
Embedsmand i staten	1
Skovrider	1
Gartner	1
Liberale erhverv	10
Endnu ingen uddannelse	
døde som unge	16
Ialt	<u>59</u>

Kaperkaptajnens eventyrblod er gået i arv, så nogle af slægten er søgt ud og har fundet deres virke under fjerne himmelstrøg, så der idag kan findes efterkommere i England, U.S.A., Afrika, og så fjernt som New Zealand.

Bogen giver sig ikke ud for at være et videnskabeligt værk, men er en amatørs hobbyarbejde, dog er den bygget op efter sædvanlige genealogiske retningslinjer, men jeg må bede om, at man vil se med milde øjne på fejl og mangler.

Oprindeligt havde jeg tænkt, at bogen skulle være forsynet med mange billeder, men da det er en bekostelig affære, og da det heller ikke har været muligt at samle en komplet billedsamling, har jeg afstået herfra.

Skulle nogle af familiens medlemmer ligge inde med breve, billeder eller andet, der kan fortælle om slægten, og skulle nogle efter læsning af bogen få lyst til at skrive lidt ned om deres nærmeste pårørende, vil jeg være meget taknemmelig for sådanne oplysninger, og de vil da blive omhyggeligt bevaret, hvis der senere skulle være yngre kræfter i slægten, der kunne have lyst til at lave en bedre og fyldigere familiebog.

Før dette forord slutter, må jeg nævne, at bogen ikke ville være udkommet, hvis ikke grosserer Ole Erik Andersen havde vist den interesse og ydet en betydelig økonomisk støtte og derved skabt mulighed for, at bogen kan erhverves for en rimelig pris. For denne hjælp vil jeg her gerne bringe en varm og hjertelig tak.

Jeg ønsker, at familiens medlemmer må have glæde af bogen. Det har været spændende og morsomt at lave den.

Odense, december 1971.

Poul Andersen

1. SLÆGTLED

Anders Olsson Stenberg, f. 27.1.1744, Tanum sogn. Bohus len.
d. 8.10.1825, Gerum Storgaard. Tanum.

Anders Olsson Stenberg var første gang gift med Børta Johansdatter f. 8.3.1745 - d. 7.6.1787. Brylluppet har vist fundet sted d. 24.6.1780. Kilderne om første slægtled er fattige, så vor viden er ret begrænset - vi har fødsels- og dåbsbog fra Tanum, og kan her se navnene på Børtas forældre og hendes faddere, som efter navnene at dømme har været den nærmeste slægt. Bopælen kaldes Gerum Storgaard, men nogle kilder nævner Anders Olsson Stenberg som husmand, og givet er det i al fald, nogen stor velstand har der ikke været tale om.

I ægteskabet var der to børn, Olof Andersson Stenberg, som senere kaldte sig Ole Andersen og det er hans efterkommere, der er nævnt i denne bog, og Anders Andersson Stenberg.

Omkring 1790 giftede Anders Olsson Stenberg sig for anden gang med Christina Olsdatter og i dette ægteskab fødtes 3 sønner:

Hans Andersson Stenberg	f. 15.4.1791
Johannes Andersson Stenberg	f. 29.6.1795
Jacob Andersson Stenberg	f. 20.4.1801

Ole Andersen vedligeholdte ikke forbindelsen med halvbrødrene og broderen i Sverige, bortset fra et besøg i 1826, hvor vi ifølge et notat i familiebibelen, kan se han har besøgt sine brødre og øvrige slægtninge i Tanum.

Ole Andersen hævder, at han stammer ned fra "en naturlig søn af General Stenbock". Hvor meget eller lidt, der er rigtigt i denne påstand vides ikke. Jeg har ikke haft lejlighed til at kunne af- eller bekræfte den. Det er naturligvis ikke umuligt, at General Stenbock i den periode (1709-1712) hvor han var guvernør i Skaane, kan have haft en forbindelse, der har resulteret i en søn, som atter ifølge myten ikke kom til at bære navnet Stenbock, men blev kaldt Stenberg, og hans søn skulle så være Anders Olsson Stenberg. Skulle jeg få tid og lejlighed, er det et punkt i slægtens historie, det ville være morsomt om man kunne bevise rigtigheden af, indtil da må det stå for mytens regning.

Hvordan Anders Olsson Stenberg har været ved vi intet om, kun kan vi med sikkerhed konstatere, at det har været yderst beskedne kår familien har levet i, og dette er måske grunden til, at den ældste søn har forladt den hjemlige arne, for at søge lykken som sømand.

Da Anders Olsson Stenberg dør 8.10.1825, finder der et skifte sted, og booptegnelsen fra dette skifte er bevaret, og lyder i al sin enkelhed som følger:

Sølv	0,16
Kobber	1,16
Malm og Jern	3,24
Trævarer	3,38
Afdødes klæder	6,04
Bøger	1,28
Kreaturer	<u>14,00</u>
<u>Inventar tilsammen</u>	<u>30,30</u>

"Til enkefordel beholder enken sin daglige seng, kiste og gangklæder af dette ringe bo". (Landsarkivet i Gøteborg).

Og man må jo give skifteretten ret, det var et beskedent bo, og at det ikke gik de tre hjemmевærende halvbrødre stort bedre, kan ses af nogle breve de har skrevet til deres ældste broder Ole Andersen, efter han havde besøgt dem i 1826.

Stora Gerum d. 13. November 1826

Käre Broder.

Efter Tiden till Läter och det nu är länge sedan käre Bror skildes i från os kan wi icke lata för lej gå utan at skrifve kära Bror Till och läta k. Bror vita Wört Nu för Tiden värande tillstand. Så har vi alla Guds Låf hälsan -- bra. Samma glada Tidningar önskar Wi att få för Spörge i från k. Bror till backa i Gen, äfven önskar vi at få Wetta vordan det Gik med Brors Rejsa till Sim hemadt ?

Om kjära Bror kunde uttan till at hafva Skada deraf Gørd mig den hjelpen Som jag begärade af Bror, da vi Munteligen talet vid, som var at låna Mig Nögra Pennengar.

Jag villa gerna begära 800 Rd i Svensk Rixgel Emot Ren Skul-Sedel och den Pro-Cent som kära Bror kan lämnat till. Jag skal som en bror ärligt och Redeljgen med Guds hjelp med Tiden Rektit till bacha bettala min Bror. Tij Medan För Synen strafade os med deta Mesväxtåret är det icke Got at få låna Nögra Pennengar här På Landet. Kära Bror, Gör för all del och besvara mig med det aldra första som ske kan Tij det är för Svårt för mig at våra Skyldig En Herre.-Mand Som ecke vill lämna Någon Dag. Ingen ting vidare för denne Gången utan en flittig och kär hälsning från os alla till kära bror des. k. Hu-stru och barn.

Jacob Andersson Stenberg

Skrefvet af Johannes Stenberg.

Till Grosuoren Högädelle Herr

O. Andersson

Kjøbenhavn.

Amalje Gattan No. 141.

(Afskrevet fra Kbhvn. Hof- og Stadsret 1826/46-11 bogpakke).

Om Ole Andersen har lånt broderen de 800 Rd vides ikke, og med dette brev ophører alt beviseligt samkvem med familien i Sverige. Det vides heller ikke om der i Sverige lever efterkommere af Ole Andersens fire brødre.

II. SLÆGTLED

(Olof Andersson Stenberg)

Ole Andersen f. 15.2.1781 i Tanum sogn, Bohus Len. Sverige.

d. 30.5.1858 "Lille Ejegod". Clasens Have, København.

Gift d. 23.3.1810 med Madsigne Caroline Seyerøe, datter af skibskaptajn Mogens Seyerøe 1758-1829.

f. 31.7.1793 i København

d. 16.7.1859 "Lille Ejegod". Clasens Have, København

I ægteskabet 8 børn (3. slægtled lb.nr. 3-10)

Om Ole Andersens barndom og ungdom ved vi faktisk intet.

Vi ved ikke, hvornår han forlod sit hjem, for at søge lykken ude på havet som sømand, og det er besynderligt, at hans ældste søn i familiebibelen har skrevet, at Ole Andersen var født i Christiania.

Det har været muligt at konstatere i landsarkivet i Gøteborg ved gennemgang af fødsels- og dåbsbogen for Tanum sogn, at Olof er født 15.2.1781 i Tanum sogn. Omkring 1925 engageredes genealogen Thor-kild Baumgarten for at undersøge om der kunne findes noget om Ole Andersen. Baumgartens studier resulterede i et manuskript på 22 maskinskrevne sider om kapertiden og om Ole Andersen, men noget af dette trænger til en nærmere dokumentering, men fra 1807 skulle det med sikkerhed være muligt at følge Ole Andersens færd. Vi vil derfor i denne slægtsbog - indtil sikre beviser foreligger - nøjes med at fortælle om Ole Andersen fra maj 1807, på hvilket tidspunkt vi træffer ham til kapse, som fører af båden "Fortuna" af København - et fartøj af 2 kom. lasters drægtighed (ca. 4 tons) med 1 kanon og en besætning af 13 mand.

Båden ejedes af et interessentskab, bestående bl. a. af skibskaptajnerne P. H. Dahl og Peder Thomsen Behr.

Med "Fortuna" opererede Ole Andersen i Skagerak og Kattegat og opbragte i juli 1808 den engelske Galease "Betty" (25 K. L.) under Samsø Batteri.

Ved skrivelse af 29. august fik kommandanten på Samsø, major Tide-mann kgl. ordre til straks at lade det af kaperfører Ole Andersen indbragte skib afgå til hvilken havn denne måtte ønske, hvorefter Ole A. førte det til Aarhus, hvor det prisedømtes og solgtes ved auktion den 10. oktober s. år.

Ladningen bestod af 30 kasser Havanna sukker, 40 fade St. Croix sukker, 140 sække og 20 fade Vestindisk kaffe og 19 skpd. stokfisk.

Efter denne bedrift fortsatte Ole A. kaperiet ved de jyske kyster - desværre mangler Aarhus priserets arkiver før 1810, så vi ved intet om kaperens senere virksomhed. Båden solgtes 15. april 1809 for 365 Rdl.

I efteråret 1808 var Ole A. i Øresund med "Fortuna" - og et forsøg på at ødelægge fyret på Kullen, har han beskrevet i et brev til den ene af sine redere:

Droneng-Møllen
d. 9. Octob. 1808.

Velædle Hr. Capitajn Behers i Kiøbenhavn.

Ieg har 2de Gange været hved Sællands rev for at gaae over til Ebeltoft, men formedels stormende vind af West og W.N.W har ieg været nødsaget at gaae til Helsingør.

Forleden Fredags Eftermiddag Kl. 5½ gik 9 Koffardi Skibe igiennem Sundet nord efter og konvojeredes af en fregat, ieg vedblev at sejle efter bemeldte Skiber til vi vare på siden af Kullen, thi der var en Brig, som sejlede meget slet, som ieg havde i Sinde at skære af fra fregatten, men formedelst tiltagende med frisk kuling af Sys og S. S. O torde ieg ikke holde længer efter sammen, men for at spille fienden et puds gick ieg i Land for at ramponere Kullens Fyer.

Ieg gjorde landgang paa den nordre side, med mig og 9 mand, der var ikke noget til hinder for os, hvorfor vi hvedblev at entre op fore klipperne til Fyer-Taarnet, hved bemeldte Fyer-Taarn stod en Wakt-Stuve inmured med taarnet, og opgangen til Fyren var invende, hved ingangen stoed et Soldat-Gievær med Bajnet og Patrontaske med en deel skarpe Patroner udi, ieg saag in giennem vindue og blev vaer der laa en deel hatter paa Bordet hvor hved sad 3 a 4 mand. Ieg satte Vakt for døren og angreb Soldaterne med Muschet-ild igiennem Winverne, der blev strax skriig og alarm i huset, en Soldat med en graae Kape og en Husarhuve paa Hoedet trængde sig genem Døren og kom ud til os. Ieg raabte ham an - men fik ikke noget Svar, vor paa en af mine folk gav ham et Skud under Brystedt, han rente nogle Skridt til Bage og falt om hved Døren, ieg skoed ind alle vinduverne, der blev ganske tauvst i Wakt-Stuven, men ieg torde ikke driste mig ind, thi ieg vidste ikke, vor mange der Blev døde eller levende, ikke heller vor mange der var inde.

Kl var den Tid 3 om Morgenen, ieg torde ikke opholde mig længere der i frykt for overfald af patrollen, vor paa ieg i hast iled til baa-den med mine folk og forlod Stedet Kl 3 1/4 om Morgenen.

Ieg kom hertil i Gaaer eftermiddag Kl 1, vinden er her i dag S.O, vorfor ieg haster med Capt. Jacobsen, der fører en Galease for de Herrer Rybergs Comptoer, medsender ieg det erobrede Gievær med Bajnet og Pattroen Taske med tilhørende skarpe Patroner som bedes, naar det er Deres og de øvrige Rederes Willie og Samtøk at faa bemeldte Gievær med tilbehør maatte blive tilsent Hs. Majestæt Kongen - i en hast fra Deres Wen og Thienest skylfige Thiener.

Ole Andersen.

Det i brevet omtalte gevær med bajonet og patrontaske blev efter ønske overleveret til Frederik VI, men Ole Andersen var da forlængst gået under sejl med kurs mod Jylland.

Under Kapervæsenets dvaletid fra 2. august 1809 til 28. marts 1810 opholdt Ole A. sig i København, hvor han fik søpatent 1809 27/11, og blev tilført annotationsrollen under følgende betegnelse:

Nr. 338/1809: Ole Andersen. Fødested: Christiania. 24 år gl.
Bopæl. Amaliegade 140. Næring: Skibsfart. Er styrmand af Bragnæs Didts. Kragerøe Bye H.R. nr. 91 rode 36. Litra Z - blev nu her tilført og meddelt nyt styrmands certifikat, da han vil opholde sig her.

I Københavns hovedrulle fik han derefter nr. 4267, St. Anna Øster Kvarter nr. 257. Amaliegade 140, 24/1809. Annt.Rolle nr. 338 -

Ejendommen nr. 140 i Amaliegade ejedes da af koffardikaptajn Søren Seyerøe, der 7.5.1787 havde fået borgerskab som skipper i København og tillige drev værtshus i sin ejendom.

Mens Ole A. boede der i huset fik han lejlighed til at lære husets unge datter at kende. Jomfru Madsine Caroline Seyerøe gik i sit syttende år da hun d. 23. marts i sin faders hus blev viet til den flotte kaperkaptajn. Ole A.s gode ven, skibskaptajn Jacob Pedersen Maag, var hans forlover og brudens fader, var den anden forlover, og efter brylluppet bosatte det unge par sig i naboejendommen, Amaliegade 141, som Ole A. havde købt af Bernt Kauffeld.

Få dage efter brylluppet åbnedes der atter for kaperfarten, og Ole Andersen var blandt de første der meldte sig, for at lægge ud på ny og allerede d. 16. april kunne han i Admiralitetet kvittere for modtagelsen af sit kaperbrev, der lød således:

Efter Hans kgl. Majestæts allernådigst befaling gjøres vitterligt for alle og Enhver, som dette måtte forkomme, at grosserer J. P. Jensen af Kiøbenhavn, eiende Loggeren "Jægeren", drægtig 4 Commerce Læster, har ifølge Kongelig allernaadigst Reglement af 28 marts 1810, erholdt Tilladelse til at udruste bemeldte sin Logger, ført af Styrmand Ole Andersen mod Statens Fiender, med 2 Kanoner og 20 mands Besætning i den Hensigt: dermed at opbringe, og, naar fornødent gjøres, ødelægge Skibe og Fartøier tilhørende den Storbrittaniske Krone eller dens Undersaatter, samt at anholde og til lovlig Undersøgelse at indbringe de Skibe, som ere mistænkte for at tilhøre den fiendtlige Magt, eller staae i nogen mod Neutraliteten stridende Forbindelse med samme.

Rederiet har gjort Rigtighed for den befalede Caution, ligesom og Skibsføreren, ved sin aflagte Ed, har forpligtet sig til at rette sig efter ovennævnte allernaadigste Reglement, og øvrige Kaperfartens vedkommende Befalinger, samt Søkrigsartikelbrevet, for saavidt ham vedkommer.

Kiøbenhavn, i det Kongelige Admiralitets- og
Commisariats-Collegio, d. 16 April 1810.

J. P. Wleugel

Steen Bille

C. Fr. Grove / N. Perboe

Herfor betalt Gebyr 20 Rdl, skriver tyve Rigsdaler dansk Courant.

Ravn.

Kautionssummen på 2.000 Rdl blev samtidig indbetalt af Rederiet.

Luggeren "Jægeren" var et lille hurtigt sejlene fartøj, der allerede i den tidligere kaperperiode havde vundet sig ry, under kaperkaptajnerne Hans J. Kofod og Peder Hildebrandt, der begge var kendt for deres kække bedrifter.

Rederen, grosserer Jens Peter Jensen, f. i Københav 1777, var kaptajn, senere major ved Kongens Livjægerkorps - han døde 1829.

Grosserer Jensen var en af de første, der i Danmark udrustede kaperfartøjer og af Admiralitetet fik bevilling på lån af skyts. Under hele perioden havde han en lille flåde af kapere i søen, således foruden "Jægeren", også "Jægerpatrollen", denne var Ole Andersen også fører på i en periode. Desuden havde Jensen "Duen" "Le Revenant" "Elken" og kutteren "Christian August".

Ole Andersen var meget virksom i sommeren 1810, resultaterne af hans held og dristighed ses af det antal priser han indbragte. Alene til Københavns Priseret havde han fra 7. maj til 18. september indbragt 9 større og mindre fjendtlige skibe, mens de fleste kapere i samme sommer sejlede rundt uden resultat, og ved hjemkomsten havde skilt hver aktieejer af med adskillige hundrede rigsdalere.

Det var sjældent, at en prise løb kaperen i hænde, men Ole Andersen havde det fortrin for de fleste andre kaperkaptajner, at han forstod at "skære den af", hvilket vil sige, at han lagde sig bag en konvoj og så hentede sig en prise ved at erobre et langsomt sejlene skib, han havde udset sig, og når han havde entret det, så slæbte han det til nærmeste havn. Også kunne han snige sig ind på en konvoj, der lå for anker enten på grund af tåge, vindstille eller anden grund og så med nogle mand i en robåd sejle hen og entre, hvorefter han bugserede det erobrede skib bort, inden ledsageskibene kunne få hejst sejl og optage forfølgelsen.

Netop på sidstnævnte måde gjorde han ved Sjællands Odde en erobring fra en engelsk konvoj, der lå for anker. Denne hændelse er malet af vor store marinemaler C. F. Sørensen efter bestilling af Ole Andersens barnebarn F. W. Andersen (IV slægtled nr. 11) og originalmaleriet er endnu i slægtens eje. En kopi af dette billede malet af F.W. A., er ligeledes i familien. Der er en smule uklarhed om begivenheden, der således er foreviget, skete ved Samsø med den ovenfor nævnte galease "Betty" eller det drejer sig om et skib "Hazard".

Som nævnt var det 9 skibe Ole Andersen i sommeren 1810 fik prise-dømt ved Københavns Priseret, og vi skal blot nævne, at et enkelt skib, briggen "Argo", der også var "skåret ud" af en engelsk konvoj, var lastet med 450.000 pund tobak ved auktionen d. 18. juli 1810 indbragte 30.000 Rdl.

Med sommertogtet 1810 afsluttede Ole Andersen sin virksomhed som kaperkaptajn. Udbyttet havde været stort. 1000 Rdl. pr. Aktie og Ole Andersen havde tjent sig en formue, og han besluttede nu, at han ville prøve lykken ved handel, og med det formål at vinde borgerskab som grosserer i København, indgav han følgende ansøgning om at måtte blive slettet af Sørullen.

Til det kgl. Admiralitets og Commissariats Collegium.
Underdanigste Ansøgning.

Da ieg som ungt Menneske tidlig begyndte at fare til søes, har disse Sø-ture haft saa megen Indflydelse paa min Sundhed, at ieg nu finder mig uskikket til mere at fare til Søes, min underdanigste Ansøgning er derfor til det høje Admiralitets og Commissariats Collegium, at de naadigst maatte tillades mig at blive udslettet af Sø-Rullen for at indgaa under et af Borger Compagnierne og saaledes søge at vinde Borger-skab her i Staden som Kiøbmand, hvortil ieg troer mig mere skikket.

Paa disse anførte Grunde forventer og beder ieg om Det Høye Collegii Naadige Bønhørelse og Resolution.

Kiøbenhavn d. 29. Octob. 1811.
Underdanigst
Ole Andersen

Styrmand af Kiøbenhavns H R Nr. 4267. Løbnr. 257 C.

Indrolleringschefen, Kommandør Platou, gav ansøgningen følgende på-
tegning:

Ansøgeren, Styrmand Ole Andersen, blev den 27/11 1809 overført fra Bragnæs Styrmands - Roulle Rode nr. 36, Litra Z, til Kiøbenhavns H R. Patent nr. 4267. Løbnr. 257 C, er 26 aar gammel, gift og har et Pigebarn. Han har siden han blev tilført denne Roulle kun giort een Tour til Kaps. Om han for at indgaa under Borgervæbningen og nedsætte sig som Kiøbmand her i Staden maa udslettes af Roullen indstilles til de høje Collegii behagelige Resolution.

Underdanigst
C. W. Platou

Og den 4. november s. år resolverede Kollegiet, at ansøgeren måtte udslettes af sørullen, dog under betingelse af, at han kunne bevise at have fået borgerskab som handelsmand, og dette mente Københavns magistrat ikke at kunne meddele ham, idet man henviste til forskellige forordninger fra 4.8.1742 og en plakat af 22.12.1808.

Ole Andersen gav dog ikke op, og han trådte i forbindelse med en mand ved navn Georg Wilh. Bøschén, der havde borgerskab som hørkræmmer. Med Bøschén blev truffet den aftale, at han skulle træde i Ole Andersens tjeneste som bogholder og stedfortræder i de forretninger, hvor Ole A. ikke selv mente han kunne handle på grund af manglende borgerskab. Bøschén havde foregivet at være i besiddelse af de fineste kvalifikationer som købmand, og i den aftale der blev truffet mellem parterne, var også en pasus om, at ifald ordningen virkede til begges tilfredshed, ville der åbnes Bøschén mulighed for at blive Ole Andersens kompagnon, dog på det vilkår, at han i så tilfælde skulle indskyde 30.000 Rdl. i den fælles handel.

Interessentskabet imellem Ole Andersen og Bøschén begyndte med året 1812. Foruden handel en gros, drevs rederivirksomhed med skibet "Christine Sophie", galeasen "Forsøget", briggantinen "Caroline" og brigskibet "Joseph", som Ole Andersen havde købt i 1811, samtidig med, at han i sin ejendom, Amaliegade 141, hvor han boede havde indrettet pakhuse i gården og kontorer i stueetagen.

På penge, varer og god kredit var der ingen mangel og i begyndelsen gjorde Ole Andersen gode forretninger, men indlod sig også på dristige spekulationer, og forretningen voksede. Vi kan se at han udvider sin flåde, i 1812 købte han smakskibet "de jonge Jacob", og i april 1813 køber han briggen "Fortuna".

I tillid til Bøschen købtes disse skibe i dennes navn, fordi Ole Andersen ikke mente, at han selv kunne stå som reder, da han ikke havde fået borgerskab, ligesom han også lod Bøschen handle som hovedreder for de øvrige skibe.

Imidlertid gjorde Ole Andersens gode venner, skibskaptajnerne, Lofft Ancher og Wesness ham opmærksom på, at Bøschen levede højt ude i byen, han var også forfalden til spil, og at han ved flere lejligheder havde udtalt, at han var Andersens kompagnon, og at han var den egentlige chef for firmaet, da Andersen aldrig havde lært eller haft nogen forstand på handel og derfor ikke kunne få borgerbrev, fordi han kun havde været sømand og herfra blev kaperfører.

Ole Andersen lod foretage en undersøgelse, og denne beviste, at Bøschen ikke havde det ringeste begreb om bogholderi, han kunne således ikke kende forskel på debet og kredit, og Ole Andersen jog ham på porten, den 10. april 1813.

Som svar på denne bortvisning anlagde Bøschen sag, han påstod at være medindehaver i firmaet, og gjorde krav på halvdelen af firmaets gevinst for tiden Nytår 1812 til 10. april 1813, samt tillige en erstatning på 20.000 Rdl.

Ole Andersen skulle opleve at rettens vej er lang og trang, for sagen stod på gennem adskillige år, indtil den endelig 16. juni 1817 kom for Højesteret, hvor kendelsen lød på, at Bøschen i sit forhold overfor Ole Andersen stemples som bedrager. Kort sagt det samme resultat som Hof og Stadsrettens dom, der havde frikendt Ole Andersen. Sagens akter er umådelig vidtløftige, men med til at give et fortrinligt billede af den tids handel.

Sin naivitet og grænseløse tillid til kontoristen Bøschen måtte Ole Andersen betale dyrt, som andre før ham og efter ham har måttet betale for at høste erfaringer i den jungle der hedder handel, hvor den mere kloge udnytter den mindre kloge, og Ole Andersen, der har været en ulærd mand, der fra søens liv har ment at man kunne stole på en kammerat, har i sine første handelsår sat en del af sin indtjente formue som kaperkaptajn til på dette kompagniskab med Bøschen.

Et gode medførte retssagen. Det blev nu klart for Ole Andersen, at han nu måtte skaffe sig borgerskab, så han selv kunne handle og udklarere sine egne skibe. Han indsender derfor d. 27.3.1813 ansøgning om at få borgerskab og han bliver varmt anbefalet af sin tidligere reder major og grosserer J.P. Jensen, men atter bliver det et afslag fra Kancelliet.

Ole Andersen giver dog ikke op, og d. 29.5.1813 søger han bistand hos kongen gennem en ansøgning, hvor han blandt andet siger, at han overfor grosserersocietetet har forevist skøder på sine skibe, og dette skulle godtgøre at han var kvalificeret til at få attest som grosserer: -"Men man nægter mig bemeldte attest - hvorfor ved jeg ikke - da ingen årsag angives, og mindst skulle jeg tro, at sådant afslag hidrørte derfra, at jeg har været Kaperfører, for denne næringsvej var lovlige, ligesom Deres Majestæt og ved forordning af 28.3.1810 har opmuntret til kaperes udrustning for dermed at skade landets fjender-"

Om det er denne henvendelse til landsfaderen, der er medvirkende til at Ole Andersens fornyede ansøgning til kancelliet resulterede i, at kancelliet nu ikke længere havde noget at indvende, ved vi ikke, men d. 19. juni 1813 fik Ole Andersen bevilling til at drive Handel en gros.

Denne mærkedag fejredes d. 19. juni 1963 af Ole Andersens sønnes sønnesøn, grosserer Ole Erik Andersen. (VI slægtled nr. 63)

Nu da Ole Andersen endelig havde opnået det eftertragede borgerskab kastede den 32 årige grosserer sig med fornyet energi over skibsfarten. Han lod sine skibe konvojere af kapere som han lod udruste og sendte også kaperskibene ud på krydstogt.

I årene 1813-1814 havde han som reder følgende Kapere i søen, "Le petit diable", "Gesvint", "Den lykkelige", "Tørdenskjold" og "Haabet", alle disse var mindre både og desuden Luggeren "Mors". Men hans tidligere held fulgte ham ikke, det var sjældent at hans skibe indbragte en prise, og "Le petit diable" blev selv taget af en englænder og ført til England og her måtte hele mandskabet vandre i "Prisonen".

De gyldne tider var forbi, d. 16. december 1815 måtte Ole Andersen gøre opbud, og med kgl. bevilling blev hans bo taget under behandling af Commisarier. Det lykkedes ham at beholde to af sine skibe, og med disse drev han koffardifart på Jylland og Norge, og han bevarede også sin ejendom, Amaliegade 141, hvor han blev boende til ca. 1830.

Trods sit "opbud" var Ole Andersen ikke helt slået ud, han havde som nævnt sine skibe i behold og med disse drev han koffardifart, men tillige drev han sin vinhandel videre, den vinhandel der endnu 150 år senere føres videre af slægtens 6 generation.

En af Ole Andersens gode venner var englænderen William Swinton, der var nær tilknyttet de Corninck & Co., og derigennem opstod forbindelsen mellem firmaet Cossart, Gordon & Co., Madeira, der den gang hed Newton Gordon & Murdoch, en forbindelse, der har varet gennem alle 150 år.

Ole Andersen havde skabt sig en formue som kaperkaptajn, og han havde set den forsvinde som følge af for god tro til sine omgivelser, og han arbejdede sig atter op, så han økonomisk var en efter datidens forhold velstillet mand, der var i stand til at give sine børn en god opdragelse.

Der findes bevaret et brev fra hans hånd, dateret 1845, på hvilket tidspunkt han altså var 64 år. Skriften er klar og letlæselig. Brevet er skrevet med latinske bogstaver, idet Ole Andersen i sin svensk-norske ungdom ikke havde lært gotiske bogstaver. Ortografien er ikke for god, hvilket jo også fremgår af det i foranstående gengivne brev fra Ole Andersen, hvor han beskriver landgangen ved Kullen.

Af Ole Andersen findes et maleri, gengivet på denne bogs første side, men hvem der har malet det og på hvilket tidspunkt vides ikke, ligesom det er forf. ukendt om billedet stadig er i slægtens eje.

Ole Andersen var gift med Madsigne Caroline Sejerøe, der var datter af koffardikaptajn Søren Mogens Sejerøe f. 30.11.1758 - D. 6.10.1829 og enken Anna Nielsen f. Fodbye f. 19.3.1767. - D. 13.4.1843. Søren Mogens Sejerøe var søn af en smed i Ballerup f. ca. 1715.

Af Madsigne Caroline Sejerøe findes et billede, så vi har mulighed for at danne os et billede af hende, men der er også fra hendes hånd bevaret et brev dateret december 1855 til datteren "Nanna" (III slægtled nr. 7) og brevet viser at hun har fået en bedre skolegang end Ole Andersen. Et rart, venligt og kærligt brev fra mor til datter, der fortæller om familien og lidt kjolesnak og lignende hverdagsbegivenheder.

Desværre er der ikke fundet noget nedskrevet om disse to ægtefæller, udover hvad deres ældste søn har nedskrevet i familiebibelen ved deres død. (III slægtled nr. 4)

En del af det ovenstående om Ole Andersen baserer sig på oplysninger samlet af genealogen Baumgarten, der i årene omkring 1925 af en kreds af familiemedlemmer blev engageret til at udforske slægtens historie.

III SLÆGTLED

Ole Andersens børn med Madsigne Caroline Sejerøe.

3. Signe Andersen f. 1.4.1811 død ugift 25.3.1836.

4. Andreas Wilhelm Andersen f. 17.8.1812 død 14.9.1885. gift 30.3.1843 med Sofie Frederikke Tikjøb f.31.8.1819 død 9.1.1894 8 børn.
(IV slægtled 11-18)

Andreas har som faderen været en stærk og initiativrig personlighed. Faderen ville gerne at Andreas skulle føre forretningen videre, og Andreas blev sat i vinhandlerlære, men Andreas ville gerne være officer, og han søgte audiens hos Frederik d. VI og anmodede om at blive optaget på Landcadetakademiet, og blev det. Herfra udgik han 1836 som løjtnant von Andersen, og blev sat til tjeneste ved Hans Majestæt Kongens Regiment.

I forfatterens besiddelse er en anciennetetsbog fra dette regiment fra 1839. Kongens Regiment bestod af 1 Grenaderkompagni, 8 Musketerkompagnier og 1 Jæger Kompagni.

Andreas er opført som tjenestegørende ved første Musketerkompagni, der som chef havde oberst Bülow, som stabskaptajn Gerlach (der blev Overgeneral i 1864 og ledede kampen ved Dybbøl) og foruden Andreas var der Sekondløjtnant Læssøe, der faldt i 1850.

Andreas gjorde tjeneste som officer til 1841, så måtte han på grund af en øjensygdom og nedsat syn opgive sin militære løbebane, og han vendte til faderens glæde tilbage til handelen, og viste sig som en dygtig og meget driftig købmand.

Om A.W.A. har hans søn Oscar (IV-13) i 1932 skrevet lidt ned, hvoraf jeg citerer:

"Efter at A.W.A. havde forladt den militære tjeneste fik han borger- skab i København som grosserer og overtog en vin- og kulforretning. Han gjorde dog tjeneste ved uddannelse af rekrutter i krigsårene 1848-50, samtidig med at han passede forretningen.

A.W.A.s forretning var en en gros forretning i kul, hør, hamp og vin. Endvidere fik han overdraget af Krigsministeriet at indarbejde salget af Frederiksværks krudtværks fabrikata i Danmark. Senere kom han i forbindelse med Losius Cementfabrik i Stettin, som blev en hovedforretning ved salg af cement til forter og offentlige bygninger. Alle disse forretninger krævede lager og bolværksplads, hvad der var meget vanskeligt at opdrive i København på den tid, da alle pladser ved havnen var på private hænder og optaget til ejernes private brug. A.W.A. lejede pladser til kul på Jacob Holms plads i Strandgade, på Halbergstads plads ved Knippelsbro på Christianshavn. Endvidere købte han af kgl. Grønlandske Handel briggen "3 Venner", som han lod indrette med kraner til ladning og losning. Den lå for- tøjet ved Jacob Holms plads.

Vinlageret var på Østasiatisk Kompagnis plads i Strandgade, lager af

hør og hamp i Strandgade 12, hvor A.W.A. havde kontor og bopæl. Krudtlageret var i krudttårne på Amager.

Når A.W.A. fik kulladninger hjem (Brigger og Barkskibe) måtte de varpe sig frem fra pæl til pæl fra Toldboden ind gennem havnen. Det var en dyr fremgangsmåde, og da A. på sine mange rejser i udlandet havde sat sig ind i andre havneforhold, købte han en kraftig slæbedamper, men havnevæsenet i København nægtede ham af skræk for brandfare tilladelse til at gå med ild under kedlerne op gennem havnen. A. måtte derfor indskrænke sig til at bruge slæbedamperen "Skjold" til bugsering af større skibe fra Helsingør til Reden ved København, og fra København gennem Drogden til Falsterbo.

Om søndagen sejlede damperen med passagerer fra København langs kysten til Helsingør, men det havde ingen interesse for københavnere, der foretrak kapervogne. Under Krimkrigen blev damperen solgt til transport af ammunition til Sortehavet, og der blev den skudt ned. På grund af ovennævnte dårlige pladsforhold søgte A. tilladelse til udvidelse af havnen sydpå og sejlløb til Køge bugt. Han fik koncension, men pengekrise og modstand mod planen (Tietgen) tog hans kræfter og formue på 80.000 Rdl."

At A.W.A. var en dygtig og driftig købmand og at han havde fremsyn vidner ovenstående kortfattede beskrivelse om. Han viede sine kræfter og sin formue på det store havneprojekt, og kaldtes af sine samtidige for "Sydhavnens utrættelige forkæmper" og det projekt han havde ladet udarbejde blev stort set gennemført 60 år senere. Der foreligger en del litteratur om projektet, og i dagbladet "Børsen" for 21.11.1940 bringes en artikel om A.W.A. hvor man mindes hans indsats.

En af A.W.A.s handelsforbindelser var kgl. Agent Kielsen i Horsens (A.W.A.s yngre broder Søren Harald III/8) blev gift med en adoptivdatter af Kielsen og for at vise datidens høflige stil, bringes i nedenstående en afskrift af et brev fra Kielsen til A.W.A.

Den store pengekrise, som havde ramt Europa har optaget sindene, mange huse gik fallit.

Hors d. 12. Jan. 1858

A.W.Andersen. Kbh.

Deres særdeles agtede af 29. f.m. havde jeg i sin tid fornøjelsen at modtage og dets indhold gerne bemærket.

Beløbet for de Dem f. år sendte 9/3 tdr. smør er mig af M. Monberg betalte med rd. 360. 4 mark og 14 sk., hvilket Deres ærede conto er krediteret, og var det mig overmåde behageligt at erfare Deres tilfredshed med smørret.

At vore fælles venner Halkier og Co. måtte bukke under for den uheldige pengekrise, har sikkert bedrøvet mange foruden os, men jeg har det håb, at de efter nogen tids forløb må komme til kræfter igen. Jeg takker Dem imidlertid for Deres gode tilbud at repræsentere mig på Deres plads ved given lejlighed, hvilket jeg da vil tillade mig at benytte, og skal vist ikke misbruge Deres tillid.

For Deres gode ønsker i anledning af årskiftet, modtager De hermed min forbindligste tak, og lignende ønsker for Dem og alle Deres kære, med tilføje at forsynet vil afvende muligen sorg, der kan formørke Deres sind og skade Dem på formuen. Iøvrigt jeg med største højagtelse tegner mig, Deres gengivne.

Kieldsen

Blandt Andreas Wilhelm Andersens efterladte papirer findes også en "summarisk oversigt over handelens gang for årene 1847-1860, hvoraf det også fremgår, at han har forsørget sine gamle forældre, idet den sidste rubrik i oversigten hedder "min egen og forældres husholdning". Om oversigten skal læses sådan, at man lægger tallene for avance sammen, og derfra trækker handelsomkostninger og forbrug til husholdning vides ikke. I bekræftende fald, vil det, det ene år med det andet give et nettooverskud, der varierer mellem 2.000 og 5.000 Rdl. Et enkelt år er der underskud, og man ser at A.W.A. i de år, hvor handelsomkostningerne har været særlig store i en () har noteret rejser.

år	Kulomsætningen		Rdl. avance	Avance på andre conti	Handelsomkostn.	Rdl. min egen og forældres hushold.
	Idr. Rdl.	Værdi				
1847	8774	11981	1905	1851	476	2761
1848	12223	26119	4419	796	392	3232
1849	16308	32545	5556	615	1039	2848
1850	17978	30460	5706	1010	1390	3189
1851	22572	42445	7073	712	2609	3373
1852	24949	39590	3856	2303	3301	3878
1853	27181	53388	8198	3331	1693	3944
1854	28439	61903	5080	7307	1653	4704
1855	36317	72053	8031	2394	2069	5312
1856	25840	66584	4832	2215	1474	4921
1857	26308	?	7749	1661	1365	5020
1858	21728	?	3765	2084	1601	4180
1859	23742	?	3682	2924	1125	4383
1860	?	?	2318	3359	?	?

Originalen findes hos forfatteren.

A.W.A. blev af sine børn og børnebørn bedømt som en streng mand, og den modgang han mødte, gjorde ham bitter, men bag den strenge maske var han hjertensgod, og i de notater han har foretaget i sin bibel giver han udtryk for sønlig ærbødighed og hengivenhed over for sine forældre.

"Søndagen d. 30. maj 1858 om morgenen hjemkaldte Herren min elskede fader, fhv. grosserer OLE ANDERSEN til den evige hvile. Han jordedes fra stedet Lille Ejegod i Clasens have d. 4. juni på Vor Frue Assistents kirkegaard, monumentlinien nr. 13. Han var født 15. februar 1783 i Christiania. Forældrene ANDERS OLSEN STENBERG (efter faders sigende nedstammede fra en naturlig søn af general Steenbock) og Birte Johansdatter flyttede senere til Tanum sogn, Bohus Len i Sverrig, hvor jeg i 1826 i selskab med ham besøgte hans dalevende brødre og øvrige slægtinge.

Vor dyrebare, ømme og kærlige moder MADSINE CAROLINE f. SEYER-ØE fulgte ham i døden lørdagen d. 16. juli 1859 om middagen kl. 12½, og stededes d. 24. s.m. til hvile ved faders side. Min ædle ven Bloch-Suhr, som på efterretningen om hendes død var ilet hjem, for efter den hedengangnes ønske også at følge hende til det sidste hvilested, kom netop, da jeg og mine brødre og børn udbare hendes støv til den samme plads imellem de 4 graner i haven, hvorfra faders jordiske levninger vare førte til det sidste hvilested, han sluttede sig til følget bestående af den øvrige familie og tyendet, og ilede derefter hjem for at iføre sig ormatet, og kom tidsnok til at opfylde hendes sidste ønske."

Man kan kun beklage, at kilderne fra A.W.A. er så sparsomme, for han giver igennem sine egne notater et fortrinligt billede af sig selv, som i nedenstående beskrivelse af en vens begravelse, hvor der både er glimt af humor, en iøvrigt udbredt egenskab i slægten, og tillige stærk selvbevidsthed og dybt alvorlig kristentro.

"1857 d. 11. maj (mandag) morgen kl. 9 jordedes min ædle ven, Justitsraad Chr. Harbou, R af D. Dm, som mandag morgen d. 4. ds. kl. 1 var hensovet i Herren efter få dages sygeleje, på Vor Frues Assistents kirkegaard uden for Nørreport. Et overordentlig talrigt følge havde forsamlet sig i Frelsers kirke, (Rikke var der også) og salmen i Fengers tillæg nr. 1103 "Her mødes alle Dine" blev afsungen før talen, som holdtes af pastor Fenger, efter talen blev salme nr. nr. ? sunget (jeg sang nr. 422 "Så samles vi til vore fædre" og nr. 423 "Med vemod og med andagt" da jeg ikke kunne få at vide, hvilken Choret sang. Ved graven talte min ligeså trofaste og ædle ven, Dr. Bloch-Suhr, der mindede om afdødes sjældne værd som ven og som hjælper og tro rådgiver for enker og de faderløse, ikke alene i menigheden, men hvor han traf dem på livets vej. Salig er den som dør i Herren. Du min gud. Hjælp mig og alle mine kære til at blive lige så sande og gode Christne, som denne ædle. Din faderlige nåde vil da tilslut også blive os til del, når vi engang kaldes for Din trone."

A.W.A. havde i sit ægteskab 8 børn, og deres fødsels- og dåbsdag er indført i familiebibelen, og gengives her, idet der for hvert barn er angivet, hvorfor det kom til at hedde sådan.

Vort ægteskab velsignedes:

1. D. 22.4.1844 morgen kl. 9 med en søn som i dåben (i Garnisons kirke) d. 21 juli samme år blev kaldet Frederik Villiam efter min faderlige velgjører Frederik VI og grosserer William Swinton.
2. 27 maj 1845 atter med en søn, som efter Fader og Moder i daaben (i Garnisons kirke) d. 27 juli samme år blev kaldet Oluf Sigurd.
3. 15 juli 1846 morgen kl. 4 ligeledes med en søn, som efter kongen og dronningen af Sverrig, der netop da vare her i København i daaben (i Frelsers kirke) d. 4 september samme år blev kaldet Oscar Eugen.
4. 28 januar 1848 om aftenen kl $8\frac{1}{2}$ atter en søn, som efter mig og Constitutionens giver Kong Frederik d. VII (i Frelsers kirke) d. maj samme år, blev kaldet Andreas Frederik Carl Christian.
5. 3 marts 1851. Fastelavns mandag med den første datter, som efter min søster, samt moder og fader og min kones moder, i daaben (i Frelsers kirke) d 4 juni samme år blev kaldet Signe Oline Frederikke.
6. 13 maj 1855. Søndag om morgenen kl. $4\frac{3}{4}$ igen med en datter som i daaben (i Frelsers kirke) 17 august samme år, blev kaldet Clara Marie efter mrs Clara Parkin i South Shields, tante Marie Weber og fru Marie Swinton.
7. 27 august 1856. Onsdag aften kl $11\frac{1}{2}$ med en søn som i daaben (i Frelsers kirke) d. 7 juni 1857 blev kaldet Hans James Harald efter min kones afdøde fader, mr James Parkin i South Shields og min broder Harald.
8. 3 august 1861. Løverdags aften kl $9\frac{3}{4}$ med en søn som i daaben (i Frelsers kirke) d 14 maj 1862 blev kaldet Edvard Emil efter min afdøde broder Edvard og min søster Emilie Weber.

A.W.A. blev en bitter mand. Tabet af formuen, og det at hans ide og fremsyn om udbygningen af Københavns havn blev hindret gjorde ham tavs og streng. Hans børnebørn var nærmest lidt bange for ham, og hans svigerdatter - gift med hans ældste søn - syntes absolut ikke om at besøge ham.

A.W.A. havde i sin velmagtsdage, ejendommen Lille Ejegod, den lå på Østerbro i Clasens have udenfor voldene, og fra denne tid findes et morsomt familiemaleri (ejes af admiralinde Andersen), hvor man ser A.W.A. siddende på en forhøjning sammen med sin kone. A.W.A. læser op for børnene, der sidder i en let jagtvogn, der bærer initialerne A.W.A. på vogndøren. Billedet er malet af major Schack. I 1860 blev A.W.A. Ridder af Dannebrog.

14.9.1885 døde A.W.A. i boligen, der hørte til en af de gamle Voldmøller, lige overfor den nuværende Østbanegaard i København.

Han ligger begravet på Assistens Kirkegaard.

5. Christian Frederik Andersen. Skibskaptajn, Kanalfoged i Odense, Dm. -F. 25.7.1814 i København. Død 1899 i Horsens.
 Gift med enken Elise Nisted, f. Nielsen.
 I ægteskabet 3 børn. (V slægtled lbnr. 19-21).

Christian F. Andersen fulgte den lyst til søen, der er hos mange i slægten, men den 1.4.1858 fik han ansættelse som Havne- og Kanalfoged i Odense.

Han havde dette hverv i over 25 år og i Odense byrådsforhandlinger har forf. fundet bevilling om hans afsked, hvor man bevilliger ham en årlig pension på 1.500 kr. Det lyder jo ikke af meget, men hans årlige gage var 2500 kr., hvortil dog også kom tjenestebolig, der ansættes til kr. 300, samt en uniform om året og en kappe hver andet år.

Da Christian F. Andersen holdt 25 års jubilæum som Kanalfoged, forærede byen ham en Sølv-Vinkande, "-for hvilken beløbet 170,-kr. anvistes til afholdelse på konto 321/83". Det må have været en meget flot jubilæumsgave, når man sætter prisen for den i forhold til Kanalfogedens årsløn.

Denne vinkande ejes nu af Aton Andersen, C.F. Andersens sønnesøns søn. (VI slægtled nr. 74).

Ved fratrædelsen bevidnede byrådet - "Havne- og Kanalfoged Andersen dets særdeles Påskønnelse for den udmærkede Nidkærhed, hvormed han i en lang Årrække havde bestyret sit Embede".

6. Edvard Enius Andersen

f. 12.5.1816 i København. D. 2.6.1848 i New Orleans. Ugift.

Kilderne om E. er få. Som sine to brødre havde han også arvet lysten til søen, og vi ved han var sømand, men om han var styrmand eller skibsfører, da han som 32-årig døde i New Orleans, vides ikke.

7. Anna Birta Nathalie Andersen

f. 11.2.1819 i København. D. 1897 i København.

"Nana", som hun kaldtes af søskende og forældre, blev gift med en fhv. landmand, der havde nedsat sig som cigarmager, David Johnsen.

Johnsen havde ikke meget held med sin cigarfabrikation, og blev så ansat på kontoret hos sin kones brodersøn, grosserer F.W.Andersen (IV slægtled nr. 11). Han gjorde vist ikke meget nytte, og forf. har det indtryk, at det var en slags form for understøttelse, så ægteparret Johnsen havde det daglige brød.

Der var ingen børn i ægteskabet.

8. Søren Harald Andersen

f. 18.4.1822 i København. D. 24.4.1906 i København.

Gift 11-2-1862 med adoptivdatter af kgl. agent Kiildsen, Horsens, Christiane Caroline Wilhelmine Kiildsen

f. 6.12.1831 i Horsens. D. 18.8.1914 i København.

6 børn. (IV slægtled nr. 22-27).

Som sine to ældre brødre, Christian og Edvard, valgte også S.H.A. søens vej, og han tog styrmandseksamen d. 15.9.1842, altså 20 år gammel. Hans eksamen var bedre end den hans far, kaperkaptajnen havde taget, for Ole Andersen fik karakteren "ey ubequem", men S.H.A. fik karakteren "bequem med udmærkelse".

Han tog nu ud på lange rejser og kom ud for adskilligt - var således ude for forlis mere end en gang.

Den 29. oktober 1849 blev han udnævnt til Dannebrogsmænd for det udmærkede arbejde han havde udført under troppetransporter til søs under krigen 1848-49-50 og der foreligger strålende anbefalinger om ham givet af premierløjtnanterne Grove og Holck.

Som skibsfører anløb Søren Harald Andersen bl.a. også Horsens og har sikkert aflagt visit hos sin ældre broders handelsforbindelse, den kendte kongelige agent K. Kiildsen, og under disse besøg har han truffet Kiildsens adoptivdatter, med hvem han den 11.2.1862 blev gift.

Kort efter ægteskabet opgav han sømandslivet og blev som sin svigerfar vinhandler i Horsens, men i 1876 flyttede hele familien til København og bosatte sig i "Røverborgen" i Clasens have, men 5 år senere lod han opføre en villa på Krausesvej (nr. 6) og her førtes et stort og gæstfrit hus, hvor han samlede familien til selskaber.

(En nevø der har været gæst adskillige gange ved disse familiesammenkomster beskriver dem. "Onkel Harald bød velkommen ved middagsbordet og vi vidste, at han altid ville begynde med at sige til de kære nærværende, at de ikke måtte glemme de kære fraværende. Onkel Haralds taler var iøvrigt altid smukke og meget varmtføjte").

Søren Harald Andersen har været en farverig personlighed, patriarkalsk i sin optræden, men vidtfavnende, og hjemmet har været præget af solid velstand. Børnene, hvoraf forf. har kendt nogle, var ligeledes personligheder med stærke følelser og iderige, og i deres væremåde en blanding af gammel borgerkultur og moderne frisind.

En gade i Horsens bærer navnet, Captain Andersens gade - og er opkaldt efter Søren Harald Andersen.

Der findes hos Søren Harald Andersens barnebarn, ingeniør O. E. Andersen (V slægtled nr. 49) på Vissinggaard malerier af Søren Harald Andersen og hans kone og børn. Billederne, der er malet af Wenzzel Thurøe, er fortrinlige. Ingeniør O. E. Andersen har i sin besiddelse en mængde familiepapirer, som han værner om med megen pietet, og ved studiet af disse gamle breve og papirer, får man et godt indblik i tiden og de pågældendes karakterer.

Søren Harald Andersens hustru, Christianne Caroline Wilhelmine Kiildsen blev adopteret af kgl. agent Kiildsen, da hendes moder døde i barselseng. Hendes fader var en skrædermester Mørch i Horsens og hans slægt kan vi følge tilbage til omkring 1500, og konstatere, at slægten fra Tønderegnet er vandret nordpå.

9. Wilhelmine Elisabeth Andersen

f. 28.11.1824. Død ugift 30.4.1890 på Christiansdal Kloster.

10. Emilie Maria Petrine Andersen
f. 28.11.1824. Død 18.5.1888.
Gift med malermester Carl August Weber
f. 22.11.1818. Død 28.3.1897.

C. A. Weber var en kendt københavnsk malermester som bl.a. fik overdraget alt malerarbejdet ved Frederiksborgs slots restaurering.

Oplysningerne om III slægtled basserer sig på notater foretaget af overingeniør E.W. Andersen, konsul Erik Andersen og studier i papirer hos ingeniør O.E. Andersen.

IV SLÆGTLED

Andreas Wilhelm Andersens børn med Sofie Frederikke Tikjøb. Løbenr. 11-18.

11. Frederik William Andersen.
f. 22.2.1844. Død 28.10.1897.
gift d. 19.11.1869 m. Eleanor Caroline Ahrends
f. 15.10.1849. Død 24.10.1916.
I ægteskabet 10 børn. (V slægtled nr. 28-37)

Vi er i den heldige situation, at ikke mindre end 4 af børnene har nedskrevet lidt om deres forældre, og ud af disse fire beretninger har forf. sorteret hvad der måtte have interesse.

Da Frederik blev født havde hans fader opgivet sin militære løbebane og var gået ind i familiefirmaet, som han ved sin driftighed havde faaet sat fart i, så det var et velhavende hjem de 8 børn voksede op i, og man har indtryk af et godt sammenhold i søskendeflokken. Om sommeren boede familien "på landet". Landstedet var Lille Ejegod i Clasens Have og drengene havde en sejlbåd liggende der, hvor Frihavnsbroen nu går over jernbanen, og drengene elskede at pjaske rundt med sejljollen, som deres far havde givet dem. En efterårsdag sejlede de tre ældste drenge ud med jollen, de ville til Charlottenlund, men på hjemvejen var vinden gået om i sydvest og de kom ikke tilbage til København, men strandede på Hven, hvor venlige fiskere tog sig af dem. Da de næste dag blev sejlet

til København havde de følgende brev med hjem.

Högädle Herr Grossör.

Som dereas Barn den 7 dennes om aftonen, kom i nödens stund kom drifvandas till Hven, då jag kom dem til hjelp, och fick uppdragit deras Båt, och fick dem in till en Fiskare vid namm Pehr Hvebergs hustru, som genast nedbädede den yngste Sonen i en varm säng, ty han var svåre förfrusen, hvilket allt, jag vill härigenom velat under rätt, och får äfven anhålla, att Herr Grossören ä så god, och sänder penningar i förseglat Convolut till mig, så skall jag samveto-grant utdela dem till dem, som haft besvär med deras barn.

Hven den 8 October 1858

Högaktingsfullt

W Gemzell

Tullbetjent

Denne hændelse har Holger Drachmann, der var legekammerat med brødrene Andersen beskrevet i sin novelle "Flugten til Amerika"

Frederik kom i skole allerede som 4 årig d. 1. april 1848 og han forlod den 11. juli 1860 med en realeksamen. Hans eksamensbevis er opbevaret. Karakteren er "Bestået" og de enkelte fagkarakterer er ikke imponerende, når man ser bort fra skrivning og tegning, hvor han har fået udmærket godt.

Efter skolegangen kom han i købmandslære og fik så ansættelse i Grønlandsk Handel, og ville egentlig gerne have været til Grønland som Kolonibestyrer, men da udsigterne herfor var små, overtog han i 1872 sin fars forretning.

Han oparbejdede denne forretning med sjælden dygtighed og energi. Tiden efter 1870 var en fremgangstid, og det var jo en alsidig forretning, der blev drevet, spændende fra Cement til Vin, og ydermere udvidet med krudt fra "Donse Krudtværk" som han overtog i begyndelsen af 90'erne.

Han var en meget virksom og flittig mand, og han forøgede efterhånden sin formue ganske betydeligt.

Foruden ejendommen Overgaden neden Vandet 33 hvor der var kontor, lager og beboelse købte han i 1887 ejendommen Søbakken 13 i Skovshoved. Kort før sin død var han med til at stifte Københavns Flydedok og Skibsværft.

Af alle beretninger om Frederik fremgaar det, at han var en streng og utilnærmelig mand. Børnene havde en enorm respekt for ham. Han var ret høj, bredskuldret, mørkt hår og overskæg og bar en lille fip lige under underlæben.

Bag den strenge udadvendte maske er alle børnene dog enige om at F.W.A. holdt umådelig meget af dem, han tog dem med i det kgl. teater til Opera, og dagen efter blev noder købt og operaen gennemgaaet med børnene. Han var en stor musikelsker.

Men en endnu større passion end musikken var tegne- og malerkunsten. Mange af datidens malere kom i hjemmet og F.W.A. købte deres billeder, som blev sendt til London, hvor hans svoger Ahrends, havde en kunstforretning i Bond Street. Det var især marinemalerier der havde hans interesse, Drachmann og J.E.C. Rasmussen (Grønland), og dels kopierede han deres billeder. I hans kontor stod hans staffeli altid fremme, så han kunne benytte enhver pause i forretningen til at male - og dels købte han billeder, så der nu i 6. slægtled er mange vægge der prydes af hans kopier og indkøb.

F.W.A. foretog næsten hvert år rejser rundt i Europa for at træffe sine forretningsforbindelser og knytte nye. Han var dygtig til sprog særlig engelsk.

På Søbakken elskede han at være, og der førtes stort hus, med mange gæster.

F.W.A. blev syg i sommeren 1897 og efter et næsten 3 måneder langt og pinefuldt sygeleje, lungebetændelse, hvortil stødte Vatersot og en hjertelidelse døde han d. 28.10. Han ligger begravet på Assistents Kirkegaard, København.

Frederik William Andersen blev d. 19.11.1869 viet til Eleanor Caroline Ahrends. Hun var datter af den tyskfødte sukkermester Frederik Ahrends. Han var født i Sandstedt i nærheden af Bremen, hvor hans far var gaardejer og slagtermester. Han udvandrede til England, og her lærte han sin hustru Mary Koster at kende, og da han fra England blev hentet til Danmark for at blive sukkermester ved sukker raffineriet Phoenix fulgte hun efter og de blev viet i København og fik 4 børn, hvor Eleanor var den yngste og hendes mor døde da Eleanor blev født.

I efterkommerne af F.W.A. og Eleanor Ahrends er der således en blanding af danske, svenske, tyske og engelske forfædre.

Eleanor Ahrends var til mandens død mere hustru end moder, men børnene elskede hende. Hun var meget smuk, og hun der var forvænt og vant til mange midler bar med enestående tapperhed al den modgang livet gav hende i de sidste år. Aldrig beklagede hun sig, men var taknemmelig for den glæde hun havde af sine børn og børnebørn.

12. Oluf Sigurd Andersen.

f. 27.5.1845 København. Død 8.6.1935 Troense.

gift 1919 med Johanne Christensen. Tante Hanne. Død Januar 1957.

Ingen børn i ægteskabet.

Oluf blev uddannet som landbrugscandidat med særlig interesse for mejeribrug. Han byggede et mejeri, men han var meget alsidig, lidt en opfindertype.

Da det danske gevær 89 blev indført i hæren, havde man ikke tænkt på patronholdere til dette magasingevær, og kunne ikke finde den rigtige legering, som kunne tåle gentagen brug. Oluf løste opgaven og fabrikerede de første patronholdere.

Senere flyttede han til Valby, hvor han startede en keramisk fabrik. Fabriken "Dan", og han opfandt bølgepappet, men undlod til skade for sig selv at patentere denne ide.

Endvidere var han medindehaver af firmaet Tuxen & Hammerich, det senere Tuxham, og her satte han en bunke penge til, og han havde ikke store midler at leve af, dog fik han et årligt beløb fra Øresunds kemiske Fabrikker, for en opgave han løste, idet han fandt frem til muligheden for anvendelse af Kryolitaffald.

Sine sidste år tilbragte han på Tåsinge, hvor han havde købt et lille hus. Forf. har besøgt ham der i 1926 og bevarer et indtryk af en høj kraftig mand med et smukt hvidt hår og skæg. En mand af en vis værdighed og med den mildhed over sig, som den ejer, der lever i harmoni med sig selv og sine omgivelser.

13. Oscar Eugen Andersen.

f. 15.7.1846 i København. Død i Bagsværd 1937?

Kaptajn og skibsfører.

Gift 1877 i Whitley Bay, England med Mary Isabelle Elliott.

f. 1849 Newcastle. Død 1924 Ravensworth Castle.

I ægteskabet 4 børn (V slægtled nr. 38-41)

Oscar havde arvet lysten til sølivet og efter at have gået i den mari-boske skole, blev han optaget på Søkadetakademiet. I 1861 finder vi ham som dæksdreng på sejlads til Grønland med briggen "Constance" og derpå til Vestindien. I 1862 og 63 sejler han som jungmand på Grønland, og ligeledes på Grønland i 1864, nu som styrmand. På basis af sin styrmandsuddannelse blev han løjtnant i marinen, og nu drog han ud på lange rejser, og kom kun sjældent til Danmark. Han foretrak de lange farter og at arbejde i engelske rederier.

I årene efter den rusisk-japanske krig sejlede han på Østen og tjente mange penge til sit rederi og til sig selv, og han bestemte sig da til at gå i land og flytte til Danmark.

Hans kone og børn flyttede med ham til Danmark, men Mary befandt sig ikke vel i Danmark og flyttede nogle år senere tilbage til England. Oscar var en virksom natur, så han måtte anvende sin energi til noget, han stiftede derfor i 1907 sammen med sin brodersøn (5 slægtled nr. 30) "Dansk Dampskibsselskab" der lod tre 2.000 tons baade bygge på Howaltwerke i Kiel.

Oscar Andersen blev korresponderende reder, og der blev indrettet kontor i familieejendommen i Overgaden n. Vandet 33. Imidlertid var Oscar betydelig dygtigere som skibsfører end som reder, og i 1909 måtte selskabet ophøre, og det kostede begge parter en del penge.

Man kan synes det var et mærkeligt familieliv Oscar Andersen levede, men dels var han fra sine lange rejser ikke vant til at være meget sammen med hustru og børn, og dels holdt han mest af dem på afstand. En nevø har beskrevet familielivet som følger. "Tante Mary, der var en elskelig dame, var altid klædt i sort silke, hun sad på forhøjningen og udførte sine smukke broderier, medens onkel Oscar spillede på harmonium for hende." Oscar Andersen var meget livskraftig og holdt sig frisk og rørig lige til sin død, og som 90 årig passede han selv hus og have i Bagsværd.

14. Andreas Frederik Carl Christian Andersen.

Kaptajn i Ingeniørkorpset. R af D. p.p.

f. 28.1.1848 i København. D. sst, 18.2.1892. Ugift.

Andreas Andersen gik officersvejen i hæren, og blev ingeniørofficer. Han var en meget velbegavet mand, og han fik mange opgaver. Han var med til bygningen af Københavns søbefæstning og ligeledes til Københavns "Nordfront" der blev anlagt efter hans beregninger og tegninger.

Men også mere civile opgaver var han med til at løse, han konstruerede således broen over Strandmølledammen mellem Skodsborg og Springforbi, Sct. Clemensbro over Aarhus Aa, m. fl.

I ingeniørkorpset huskes han stadig for den Andersenske brokonstruktion med pontoner, denne brokonstruktion anvendtes i den danske hær indtil 1943, da fjernede besættelsesmagten alt materiellet.

Efter en operation for en mus i knæet stødte der en blodprop til og Andreas Andersen døde 44 år gammel.

Han var en meget smuk og elegant mand og tillige meget selvsikker og charmerende, hvis han ikke var død så ung, havde han sikkert gjort en smuk karriere i hæren.

15. Signe Oline Frederikke Andersen.

f. 3.3.1851 i København. Død sst. 9.4.1896.

Gift d. med Hvidberg.

f.

I ægteskabet 1 barn.

16. Clara Marie Andersen

f. 13.5.1855. Død 10.5.1914. Ugift.

17. Hans James Harald Andersen.

Skibskaptajn.

f. 27.8.1856 i København. Død sst. 8.2.1912.

Gift 3.8.1891 i Philidelfia U. S. A. med Lena Margrethe Sørensen f. 20.11.1871. i Philidelfia.. Død København 1.7.1925.

I ægteskabet 2 børn. (✓ slægtled nr. 42-43)

Hans Andersen tog en meget fin styrmandseksamen i 1878 og tillige den forordnede prøve i maskinlære. Han sejlede som broderen Oscar fortrinsvis i udenrigsfart for amerikanske rederier.

Da han i slutningen af det 19. århundrede vendte tilbage til København med sin dansk-amerikanske kone og to sønner blev han kaptajn i kryolit mine- og handelsselskabet først som fører af S/S IVIGTUT, der var et sejskib forsynet med dampmaskine og skrue, og senere for FOX II.

Hans Andersens egenskaber som skibsfører har været af høj kvalitet, og i bogen "Træk af Grønlandsfartens historie" kan man læse om hans mod og dygtighed. Der findes en dagbog fra kryolitbruddet, der

giver et klart indtryk herom.

"9/10 1902. Kl. 11 må ladearbejdet ombord på S/S Ivigtut indstilles på grund af nordost storm. På S/S Fox II, der ligger i bådehavnen, fortsættes med inladningen af kryolit. Kl. 3 må ladearbejdet på S/S Fox II indstilles. Der blæser nu en forrygende storm af NØ og skibene må opgive deres ladebroer. Stormen tiltager, og mægtige søer bryder ind over pladsen. Situationen er kritisk for S/S Ivigtut. Skibene Gl. Fox og Fox II, der ligger i bådehavnen i læ af pynten synes ikke så berørt af orkanstødene. Der føres ekstra fortøjninger ud til S/S Ivigtut. Bølgeslagene og vindstødene tiltager i styrke. S/S Ivigtut går med fuld kraft på maskinen for at støtte sine fortøjninger. Kl. 4,30 sprænges landkæden på styrbords bov og efterhånden sprænges alle landfortøjninger. Intet kan stå for de voldsomme stød, skibet er udsat for ved de rasende angreb af de forenede oprørte elementer, storm og sø. Tykke trosser og svære ankerkæder springer som sytråde. Agterfortøjningen sprænges og skibet driver for sit bagbords anker ned mod Kamigtalipynten. Et forlis synes uundgåeligt. - S/S Ivigtut driver nærmere og nærmere mod land, skibet vælter sig for storm og sø, enkelte stærke vindstød får skibet til at krænge helt over. I land følges skibets bevægelser med stærk spænding og ængstelse, man ønsker, dersom det skal gå på land, at det da må være et sted på kysten, hvor besætningen kan bjerges. På enkelte steder står der så rasende en brænding, at forlis vil medføre tab af alle menneskeliv ombord. Mandskabet på land er under assistentens ledelse anbragt kysten rundt med alle tænkelige redningsapparater for at kunne være parat til redningsarbejdet, om skibet går på land.

Kl. ca. 5 om eftermiddagen mistede skibet sit anker om bagbord, men er så heldig at drive fri af Kamigtalipynten. Med fuld kraft på maskinen og stævnen op mod uvejret driver skibet ind under Nordlandspynten. Mørket falder på, og fra land ses ikke mere til skibet. Kl. 22 og 24 ses et blus under Nordlandspynten. Skibet formodes at være i behold endnu.

Kl. 1 nat har stormen nået sit højeste, søen bryder med stor kraft ind over pladsen. Et skib havde været fortabt om det havde ligget ved broen. Der er stor sorg hos alle på land, uvis som man er om skib og besætnings skæbne.

10.10 1902: Stormen har raset hele natten. Ved dagry er alle blikke rettede mod Nordlandspynten, men S/S Ivigtut er ikke til at opdage. Mandskab og grønlandere sendes til fjelds for om muligt at kunne få øje på skibet, men alle kommer tilbage med uforrettet sag. Pladsen og et par af ladebroerne har lidt en del havari under uvejret, idet bølgeslaget har knust en del.

Kl. 13,30 løjer stormen af, og en storbaad med besætning fra S/S Fox under kommando af 2 styrmand sendes over til Kristiansbugten, hvor man mener at skibet muligvis er drevet på land.

Kl. 15,30 kommer S/S Ivigtut dampende ind på fjorden rundt Kamigtalipynten. Skibet modtages med jubel fra land. Skibet, der har mistet alle sine ankere og ankerkæder, fortøjes indtil videre i bådehavnen ved siden af Fox II. Kaptajnen beretter, at han havde holdt skibet med fuld kraft i maskinen i læ af Nordlandspynten indtil den foregående nat kl. 00,30, da det blæste med så orkanagtig kraft, at han ikke kunne holde skibet længere på den plads, men måtte drive for stormen ud af fjorden.

I uvejr og dybt mørke er det da lykkedes at komme igennem det smalle løb ved Ikaresarsuk og komme til ankers for sit sidste i Blaalershavnen, - her lå man dog kun nogle få minutter, før også dette anker gik. Han måtte nu holde gående mellem øerne og de mange farlige skær, der ligger i disse farvande, til næste dags formiddag, da det lykkedes at komme tilbage til Ivigtut. "

Det er en glimrende daad, Kaptajn Hans Andersen og besætning har udført, og var det ikke for kaptajnens gode sømandskundskab, hans detaljerede kendskab til de lokale forhold og hans personlige mod, da havde skibet sikkert nu været slået i stumper og stykker - måske med tab af alle menneskeliv om bord.

18. Edvard Emil Andersen.

Kommandør.

f. 3.8.1861 i København. Død 8.11.1931 i Troense.

Gift 7.3.1889 m. Anna Frederikke Louise Ellen Andersen

(nr. 25) f. 7.12.1867 i Horsens. Død 29.3.1944.

I ægteskabet 6 børn (V slægtled nr. 44-49)

Edvard E. Andersen (i familien kaldet gamle O) valgte marinen som levevej, blev secondløjtnant 1884, premierløjtnant 1885, kaptajn 1902. Fører for skoleskibet Viking 1908-10. Kommandør 1911. Chef for artillerikorpsset 1913-18. Chef for 2 eskadre og Vintereskadren 1918-19. Tog sin afsked 1921. Han bosatte sig så i Troense i et hyggeligt lille hus, der lå ned til Svendborg sund, hvor han havde en sejlgjolle liggende.

Forskellige tillidshverv blev ham betroet i årenes løb, således formand for Københavns Amatør-Sejlkлуб 1906-08 og 1910-21 og for det danske aeronautiske selskab til 1923. Medlem af Sø- og handelsretten 1912-16. Formand for De københavnske Søassurandører voldgiftskommission til fastsættelse af bjergeløn. I bestyrelsen for A/S Dampskibsselskabet Dannebrog. Formand for bestyrelsen for F/S Dansk Merkur.

Edvard E. Andersen var Kommandør af Dannebrog af 1 grad og havde tillige en række udenlandske ordner.

Ovenstående er de tørre facts om Edv. A. Han var en stor personlighed, højt respekteret i sin etat. Hans gemyt var blidt og venligt, og han havde megen sans for humor, men kunne tillige være meget bestemt, og han stillede store krav til pligt og diciplin. Det var derfor ikke tilfældigt, at han blev valgt til chef for skoleskibet Viking. Der havde på nogle ture været en del uro om skoleskibet, disse forhold fik Edv. A. rettet op. Han holdt af unge og forstod dem. En lille beretning fra "Søens Verden" nr. 3 1960-61 giver os et billede af chefen og mennesket.

"Vikings længste tur gik til Vladiwostok. - Efter at være kommet gennem Gilolostrædet, som det tog tre uger at passere, åndede man befriet op, nu var man i Stillehavet, men navnet passede alt for godt, for det blev havblik, og en stærk strøm førte skibet mod nogle koral-øer. Man forsøgte at bugsere med dampbarkassen, men strømmen var for stærk.

Edv. A. sendte nu besætningen i bådene med proviant og blev så selv om bord, og gik ind i sin kahyt, hvor han knælede og bad til Gud for besætning og skib, og i sidste øjeblik kom en byge. Edv. A. tilkaldte bådene - man satte sejl og den faretruende situation blev klaret, og rejsen gik videre".

IV SLÆGTLED

Christian Frederik Andersens børn med Elise Nisted.

Løbenr. 19-21.

19. Petrine Otilie Andersen

f. 1843. Død 1890.

Gift d. 2.6.1872 med

Kaptajn baron Anton Carl Frederik Mantagne de Bretton.
(Se Danmarks Adelsårbog)

I ægteskabet 4 børn.

20. Christian Frederik Carl Andersen. Fabrikejer.

f. 1847. Død 1919.

Gift d. 1879 med

Rosalie Camilla Nielsen

f. 6.9.1856. Død

I ægteskabet 3 børn (V slægtled, lbnr. 50-53)

21. Anna Emilie Andersen

f. 1.11.1851 i Odense. Død 3.8.1936 i Horsens.

Gift d. 12.5.1876 med

Adolph Emil Jacobsen. Sagfører, godsforvalter Bygholm,

f. 18.6.1846 i Vejle. Død 26.7.1919 i Horsens.

I ægteskabet 6 børn.

IV SLÆGTLED

Søren Harald Andersens børn med Christiane Caroline Wilhelmine Kiildsen. Løbenr. 22-27.

22. Gerda Marie Carli Andersen. Sygeplejerske. Ugift.
f. 23.11.1862 i Horsens. Død 30.6.1952. København.

Carli Andersen fik uddannelse som sygeplejerske og tog i koleraåret 1893 til Hamborg. Videre til Paris og Amerika for at supplere sin uddannelse og for at se verden. Fra Amerika var hun på et besøg hjemme, men tog så atter til Amerika. Deltog som sygeplejerske i den mexikanske krig 1898.

Så gik turen til Italien, hvor hun arbejdede som privat sygeplejerske. Blev benyttet en del af Dr. Munthe og blev så sygeplejerske hos den svenske Dronning Viktoria. Var dog ikke alene sygeplejerske, men blev Dronningens meget nære veninde.

Carli A. var et strålende menneske, som det var en fornøjelse at træffe. Hun var velbegavet og havde et yderst frit syn på tilværelsen usnobbet og ærlig i al sin færd

Forfatteren har haft lejlighed til at læse en lang række breve Carli har skrevet hjem, mens hun drog rundt i den store verden. Desværre vil det ikke på denne plads være muligt at gengive denne interessante samling, som fortjener en plads i dansk memoirelitteratur.

Samlingen opbevares hos søstersønnen, civilingeniør O. E. Andersen.

Vi vil plukke lidt i brevene og tage et par prøver, dels for at vise Carli Andersens personlighed og dels for at belyse en sygeplejerskes forhold og hverdag på hospitaler omkring århundredeskiftet.

Hamborg. Maj 1893. ---- Jeg skulle egentlig sove i sygesalen, men da et enkelt sygeværelse for tiden er tomt, sover jeg foreløbig der. - Nå først måtte jeg melde mig hos inspektøren, en meget behagelig mand, og så kom jeg herover og straks i arbejde. Jeg har fejlet gulve, vasket gulve, vasket op i køkkenet, bragt madvarer omkring og så hjulpet herinde med at gnide arme, give medicin, tage temperatur og lignende. ----

Juni 1893. ---- Nu har jeg fået det indrettet således, at jeg er her i pavillon 12 nogle måneder uden gage og hjælp med til at passe de syge, men slipper for at gøre kloset og køkken rent. På denne måde kan jeg lære noget, på den anden var det umuligt. Det var rengøring fra 5½ morgen til 9 aften. -

Juni 93 --- du må ikke plage mig med religiøse bøger, for du ved jo godt jeg ikke læser dem ---

Januar 1894. ---- Det er naturligtvis spøg, når jeg omtaler min syge som nådige. Hun er 31 år og af dannelsen som enhver anden dame, grevinde eller fabriks pige er mig ligegyldigt, mine syge behandler jeg ens.

Juni 1894. ---- Med hensyn til at modtage foræring af mine kranke, så er det mig aldeles ligegyldigt om de er rige eller fattige, mit princip er intet at modtage og behandle alle ens. Du ved jo jeg er lidt af en socialist. --

---- Jeg tog med en omnibus hjem, sad på bukken (så mandens kone måtte kravle ind) og spiste af min pose med rundstykker og kørte den gamle krikke - og så fortalte kusken mig, at han var slesviger, og vi talte dansk. ---

Efter et kortere ophold i Paris rejste hun på emigrantklasse til New York.

August 1895. ---- Nu tog jeg på 3. klasse som emigranterne, nu bag efter morer det mig, men på selve turen var der jo nok en del ubehageligheder, men det skader ikke, man dør ikke deraf.

Lagner har man naturligvis ikke - en grå stråszak og så et nyt lille uldtæppe og fire nye tinspande eller dåser, til at spise af, vaske sig i og bruge til søsyge. Alle gifte folk, børn og ugifte kvindfolk, ligger mellem hinanden, (de unge mænd lå agter i skibet), så der er jo ikke tale om at klæde sig af. ---

En dansk fru Petersen tog mig i går med ud at bade i Atlanterhavet - det var storartet. Vi fik hendes badedragter på med et lille skørt og hat og så spadserede vi ud i de salte bølger, damer og herrer mellem hinanden. Jeg syntes slet ikke, der var noget generende derved, jeg morede mig dejligt. --

Carli Andersens omflakkende tilværelse ophørte ved hendes forældres sygdom og død, og fra 1906 var hun bosat i København, hvor hun døde næsten 90 år gammel.

23. Wilhelmine Ingeborg Emilie. Wille.

f. 15.11.1863 i Horsens. Død 12.6.1951. Ugift.

Wille havde som andre i slægten et lille kunstnerisk talent, og gik i sine unge år på Akademiet i 2-3 år og fik undervisning i tegning og maling, men blev iøvrigt uddannet som sygeplejerske og massør hos Clod Hansen, og skabte sig en privat praksis i København og Hellerup.

Sin malerinteresse bevarede hun hele livet igennem, og malede en del landskabs- og blomsterbilleder. Mange hænger hos familien.

Som søsteren, var hun også en personlighed, viljestærk og retlinet helt igennem.

24. Kield Oluf Harald Andersen. Gårdejer.

f. 5.4.1866 i Horsens. Død Frederiksværk 1925.

Ejer af Højengaard ved Vejle 1890-1909.

Senere ejer af forskellige gårde og flyttede sidst til Frederiksværk hvor sønnen boede.

Gift med Clara Kirstine Hansen, f. 30.9.1866. Død 1925.

Datter af gårdejer N. J. Hansen, Anesminde, Jellinge.

I ægteskabet 2 børn. (V slægtled nr. 54-55).

25. Sophie Isabella Viola Andersen
f. 14.9.1868. Død 1869.

26. Anna Frederikke Louise Ellen Andersen
f. 7.12.1867. Død 29.3.1944.
Gift 7.3.1889 med sin fætter. Se nr. 18.

Som sine søstre var Ellen et festligt og farverigt menneske.

27. Christian Emil William Andersen
f. 2.12.1870. Død

Christian fik ikke nogen egentlig uddannelse.

Var en overgang i U.S.A. Kom tilbage og købte en gård i Nordsjælland - var meget af en boheme, holdt til med et cirkus. Flyttede til København og købte en smørforretning, som han heller ikke rigtig havde succes med.

V SLÆGTLED

Frederik William Andersens børn med Eleanor Caroline Ahrends.

28. Andreas Frederik Andersen, grosserer
f. 15.11.1870 i København, Død smst. 28.2.1911.
Gift 29.1.1897 med Gerda Jacobsen
f. 24.1.1877. Død Riisskov 15.6.1931.
Datter af Dr. med. Ludvig Jacobsen, f. 28.2.1840. Død 5.2.1892
og Vilhelmine Thune, f. 9.9.1844. Død 8.5.1933.

4 børn i ægteskabet (VI slægtled nr. 56-59).

Andreas var som ældste søn automatisk tildelt rollen at føre familie-firmaet videre, og han fik da også en handelsuddannelse, og da faderen døde, overtog han som 27-årig ledelsen.

Hans søskende er fulde af lovord om ham som storebror og menneske men hans evner og interesse for handel var så vidt det kan konstateres, beskedne.

Det var en blomstrende og velkonsolideret forretning han overtog, men forskellige dispositioner og bl.a. et samarbejde med farbroderen Oscar, hvor de to i fællesskab startede "Dansk Dampskibsselskab", uden at nogen af dem havde forudsætning for rederivirksomhed, med-

førte, at forretningen fik store økonomiske tab, og i 1911 var firmaet insolvent. De mange bekymringer og spekulationer kunne A.F.A. ikke bære og den 28.2.1911 tog han sig af dage.

29. Mary Sophie Helene Andersen

f. 9.10.1871. Død Søbakken, Skovshoved 7.8.1887.

30. Ellen Margrete Andersen

f. 10.4.1873 København. Død 26.11.1967.

Gift 24.4.1895 med dr. med. sanitätsrat Eduard August Martin Bethe, f. 21.11.1866 i Stettin. Død 11.11.1956. Harzburg.

Søn af Dr. med. Geheime-Sanitätsrat Eduard Bethe, f. i Stettin 21.4.1828. Død smst. 16.3.1910 og Marie Gerstäcker, f. Berlin 28.3.1830. Død Stettin 14.2.1917.

I ægteskabet 2 børn.

Som 22-årig flyttede Ellen til Stettin, og nød at være kommet bort fra hjemmet i Danmark, hvor hun syntes faderen var meget steng.

Under første verdenskrig, hvor både hendes mand var med som læge, og deres eneste søn som officersaspirant på vestfronten, var der selv i det velhavende miljø hun var i, nød, men da Tyskland atter kom til kræfter, gik det atter frem, men da anden verdenskrig var på det sidste og sovjettropper indtog Stettin, flygtede hun med sin næsten 80-årige mand mod vest, efterladende alt - hus og formue. De fik bopæl i Harzburg på et alderdomshjem. Efter anden verdenskrig har hun flere gange besøgt familien i Danmark, og trods 70 års ophold i Tyskland, talte hun stadig fejlfrit dansk og skrev det også med en fast og tydelig skrift.

31. Anna Emilie Andersen. Ugift.

f. 24.3.1874, København. Død Herlufsholm 29.3.1922.

Hun var i 3 år forstanderinde på Munkerup Børnesanatorium, derfra kom hun til Herluftsholm, hvor hun var Oldfrue til sin død.

Hun var meget kunstinteresseret og havde fra sin far arvet lidt talent for tegning og maling.

32. Nelly Elisabeth Andersen

f. 6.11.1875, København. Død smst. 23.3.1953.

Gift 17.7.1901 med adjunkt Henrik Raaschou-Nielsen, f. 16.1.1871 i Tikjøb. Død København 23.3.1948.

Søn af provst dr. phil. C.L. Nielsen
 f. 1.1.1836. Død 14.3.1909 og hustru
 Christiane Elisabeth Raaschou
 f. 19.11.1841. Død 30.11.1894.
 R-N. blev student fra Sorø. Lærer ved Borgerdydskolen, Chris-
 tianshavn 1891-96. Cand. mag. 1896. Adjunkt Herlufsholm 1897.
 Rektor på Sorø Akademi 1911-1941. Kmd. Dbg. Dmd. p.p.
 I ægteskabet 5 børn.

33. En datter
 f. 12.1.1877. Død straks efter fødsel.

34. Emil William Andersen

Kladde til Levnedsbetegnelse til Ordenskapitlet. 31.5.41

1. almindelige data

Emil William Andersen.

f. 16.12.1879 i København C. Overgaden neden Vandet 33.

Søn af grosserer Frederik William Andersen og hustru Eleanor
 Caroline Ahrends.

1897 Student fra Vesterbros Borgerdydskole.

1898 Cand. phil.

1903 Cand. polyt. Fabriksingeniør.

Fra 1.2.-31.3. 1903 assistent ved Danmarks geologiske under-
 søgelse.

Fra 14.4.1903-14.6.1904 aftjent værnepligt ved Fæstningsartille-
 riregimentets 9. Komp. og gennemgået Sekondløjtnantsskolen.

12.9.1905 udnævnt til Sekondløjtnant, og 1.1.1910 overflyttet til
 forstærkningen som løjtnant af Forstærkningen.

Under verdenskrigen 1914-18 indkaldt i 4 perioder. Tjenstgøren-
 de ved 9. Fæstningskompagni.

Fra 1.8.1904-15.7.1908 kemiker og driftsingeniør på H. Steen-
 sens Margarinefabrik i Vejle.

Fra 15.7.1908-1.8.1909 driftsbestyrer ved Københavns Oliefabrik,
 Glostrup.

Fra 1.8.1909 driftsbestyrer sammesteds under Aarhus Oliefabrik
 A/S og fra 1.6.1913 forflyttet til Aarhus Oliefabriks Hovedafde-
 ling, Aarhus.

April 1930 udnævnt til Overingeniør ved Aarhus Oliefabrik A/S.
 Næstformand i foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn,
 næstformand i foreningen af industrielle Reparationsværksteder,

København. Bestyrelsesmedlem i den lokale sammenslutning af arbejdsgivere i Aarhus. Har desuden i to perioder a'4 år været i bestyrelsen af Dansk Ingeniørforening, Aarhus afdeling, senest fra 1.4.37-1.4.1941 som næstformand.

10.5.1906 viet i Nøddebo Kirke til Else Leth f. 14.1.1880.

Datter af Overførster Kammerherre Rasmus Balslev Leth og hustru Emmy Antoinette Moltke.

3. Barndom og skoletid.

Allerede 5 år gammel kom jeg i skole, den gamle traditionsrige Borgerdydskole på Christianshavn, der i min skoletid flyttede til Helgolands-gade på Vesterbro, og herfra blev jeg student i 1897.

Min Far var efter den tids forhold en velstående mand og familien tilbragte altid nogle sommermåneder ude ved øresundskysten, hvor Far lejede forskellige villaer til sommerophold for den ret store familie, vi var 7 søskende.

I de sidste år min Far levede boede vi både sommer og vinter i Skovshoved i en villa Fader i slutningen af 80'erne købte og udvidede. Villaen lå på Søbakkevej, en dejlig rolig villavej, liggende hævet over den mere larmende Strandvej.

Store dele af min ferie tilbragte jeg også på min faders ejendom Donse Krudtværk, hvor min lyst til fiskeri og senere også til jagt blev rigelig tilfredsstillt.

Også sejlsport dyrkede jeg som dreng, og fik under min faders og ældre broders dygtige vejledning en ypperlig oplæring i at tumle både med årer og sejl.

Min lyst som dreng til at blive søofficer, satte min far sig imod, og selvom det dengang var mig en stor sorg, har jeg ikke fortrudt, at jeg gik ingeniørvejen.

Studentertiden

Samme år som jeg blev student 1897 døde min fader kun 53 år gammel, og min moder flyttede sammen med os børn fra villaen til Gammelholm. Faders forretning fortsattes af min ældste broder, og min mor kunne derfor i en årrække fortsætte med samme levefod, som før fars død.

Nu begyndte for mit vedkommende studietiden på polyteknisk læreanstalt, og samtidig tog jeg ivrig del i studentertilværet navnlig indenfor akademisk skyttekorps, hvor jeg deltog både i korpsets øvelser, skydning og gymnastik.

Indenfor skyttekorpset fandt jeg et sammenhold og kammeratskab, der greb mig stærkt og måske var dette også medvirkende til at studierne ikke blev passet helt så godt, som de burde passes, men den gang var konkurrencen ikke så stærk som nu, man regnede ganske simpelt med, at der stod en plads og ventede på een, når man var færdig med embedseksamenen.

Soldatertid

Da jeg i januar 1903 havde taget eksamen som fabriksingeniør fik jeg, inden jeg skulle være soldat et par måneder plads som assistent ved Danmarks geologiske undersøgelser, hvor jeg for statsgeolog Victor Madsen foretog nogle lerundersøgelser.

I april mødte jeg som fæstningsartillerist i Frederiksholms Kanals Kaserne og blev derfra i rekruttiden udlagt i baraklejren på Amager ved de mig fra akademisk skyttekorps velbekendte skydebaner.

Om efteråret kom jeg på secondløjtnantskole i den gamle Strandgades Kaserne og hjemsendtes i juni 1904 med rang af underkorporal for ved indkaldelsen i 1905 at blive udnævnt til Løjtnant. Som sådan gjorde jeg også tjeneste under sikringsstyrken 1914-18 i fire perioder ved 9. Fæstningskompagni, der lå i Husum ved Vestenceinten.

Arbejdsår

Kort tid efter min hjemsendelse fra soldatertjenesten fik jeg 1. 8. 1904 stilling som ingeniør ved H. Steensens margarinefabrik A/S. Jeg fik her en ret selvstændig stilling, idet jeg var den eneste videnskabelig teknisk uddannede på fabriken, og jeg fik betroet flere interessante opgaver til løsning, bl. a. en fuldstændig ny fabrikationsmetode af margarine, som fabriken købte af en irsk margarinefabrik. Efter omtrent 4 års forløb tilbød der sig imidlertid en mere selvstændig og bedre lønnet stilling som driftsbestyrer ved Københavns Oliefabrik i Glostrup, der lavede råstoffer til margarinefabrikkerne, hovedsagelig kokosolie, og da fabrikant Steensen sad i bestyrelsen for denne fabrik fik jeg ved hans hjælp stillingen. Det varede dog kun godt et år inden fabriken i Glostrup blev overtaget af Århus Oliefabrik A/S. Under Århus Oliefabrikledede jeg fabriken i Glostrup indtil fabrikationen fra 1. 6. 1913 standsedes og henlagdes til Århus, hvor der netop var foretaget store moderniseringer og udvidelser af fabriken, der også i de nærmest følgende år udvidedes og forsynedes med nye maskiner.

Der var mange opgaver at tage fat på i Århus, hvortil jeg flyttede i 1913, og jeg har her haft nogle interessante og rige arbejdsår i nært samarbejde med den enestående tekniske leder af virksomheden direktør dr. tech. h. c. M. C. Holst, hvis friske initiativ og store tekniske viden ikke alene var til gavn for hele virksomheden, men også ansporede det efterhånden stærkt voksende tekniske personale til at yde den bedst mulige indsats.

Straks efter min ankomst til Århus overtog jeg ledelsen af den afdeling, der fremstiller råolien og kagerne af de forskellige råstoffer, og desuden fik jeg betroet ledelsen af alle arbejderforhandlinger, der med det stærkt voksende antal arbejdere (i 1913 ca. 300 mand i 1940 ca. 1000 mand) og med alle de ændringer og aftaler som krigen 1914-18 førte med sig, ligesom også efterkrigstidens vanskeligheder, gav et meget stort arbejde.

Dette medførte også at jeg indvalgtes i forskellige arbejdsgiverorganisationers bestyrelser.

Under krigen 1914-18 var jeg indvalgt i forskellige udvalg i Industrirådet og havde et meget stort arbejde med agitation i landboforeninger over hele landet for dyrkning af olieholdigt frø, da tilførslerne af råstoffer til oliefabriken i 1917, lige som nu i 1940 blev fuldstændig standset. I april 1930 udnævntes jeg til overingeniør ved fabriken.

Jeg har haft umådelig let ved at tale med mennesker, og har vist også haft en særlig evne til at gøre mig afholdt af dem jeg kom i berøring med.

Ligefra skoleårene og indtil nu har jeg altid haft interesse for at stifte bekendtskaber, for gennem samtaler med andre, også uden for det tekniske område, at få et fyldigt syn på livet og dets foreteelser. Da mit arbejde har ført med sig, at jeg både i udlandet, hvor jeg har foretaget rejser på fabrikenes vegne og herhjemme i arbejdsgiverforeningen og andre institutioner har truffet mange forskellige slags folk, har jeg en meget stor bekendtskabskreds, som det altid er mig en glæde at træffe og samtale med.

Af særlig fremragende mennesker jeg er kommet i berøring med, vil jeg først og fremmest nævne min elskelige skolebestyrer Johs. Helms, der lærte os drenge at elske vort dejlige land, dets flag og dets konger. Også min lærer i dansk, forfatteren Sophus Bauditz mindes jeg med glæde.

Som 10 årig begyndte jeg at komme i direktør G.A. Hagemanns hjem. Direktør Hagemann boede ligesom mine forældre på Søbakken i Skovshoved og da han havde en søn, der var min jævnaldrende, faldt det ganske naturligt, at jeg kom der i hjemmet.

G.A. Hagemanns liv og virke er velkendt, og det er kun naturligt at hans personlighed virkede stærkt på mig. Det er mig en glæde at have kendt ham, og han var for mig i mine unge år en faderlig ven, hvis hjem altid stod mig åbent.

Også tre af mine lærere på polyteknisk læreanstalt følte jeg mig knyttet til venskabeligt. Professorerne Hannover og Stenberg og professor i organisk kemi Julius Petersen. Det er med glæde og taknemlighed, at jeg mindes dem og deres undervisning.

Gennem akademisk skytteforening og på forskellige jagter i Nordsjælland, lærte jeg min svoger overretssagfører Aage Moltke Leth at kende og allerede i 1899 var jeg gæst i hans hjem, den gamle overførsterbolig Egelund, hvor jeg traf min hustru, til hvem jeg blev viet i Nøddebo Kirke 10. 5. 1906.

Hjemmet på Egelund var enestående. Parret med en dyb alvorlig kristendom, var det meget gæstfrie hjem præget af en sund naturlig livsglæde, og intet hjem har for mig haft en renere luft end Egelund. Min svigerfar Overførster, Kammerherre R.B. Leth er det ærligste og redeligste menneske jeg har truffet, og hans kærlighed til Danmark, som han havde kæmpet for på Dybbøl i 1864 var dyb og ægte. Han så op til sin Konge og var i al sin færd den eksemplariske embedsmand.

Hans højt begavede hustru Emmy Antoinette f. Moltke (datter af Dickensoversætteren) var ham en udmærket hjælp i det repræsentative arbejde, der fulgte med hans høje embede.

Med sit store varme hjerte og kærlighed til dem der led nød, var hun mange gamle og fattige i Nøddebo til stor velsignelse.

Det jeg har lært i mine svigerforældres hjem, har min hustru og jeg søgt at overføre til vort eget hjem, og følt os lykkelige de gange det er lykkedes, at glemme os selv for at glæde andre.

I ægteskabet 3 børn (VI slægtled nr. 60-62)

35. En datter død straks efter fødsel.

f. 1882 ?

36. Nina Christine Andersen. Ugift.

f. 6. 4. 1886, København. Død 13. 11. 1905, Gisselfeld.

Nina havde til hensigt at uddanne sig som gartner,

og var i lære hos gartner Haahr på Giselfeld, og døde der uden forudgaaende sygdom.

37. Erik Andersen. Grosserer. Brasiliansk Konsul.

f. 14. 5. 1887 København, død smst. 2. 12. 1962.

Gift 22. 5. 1914 m. Emmy Hermantine Langgaard

f. 10. 8. 1886. Død København 30. 1. 1961.

Datter af: Konsul, læge F de Ipanama Langgaard,

f. 2. 9. 1851. Død 11. 4. 1923 og hustru Anna Marie Brorson

f. 1. 5. 1854 Død 18. 4. 1931.

Blandt E. A. s efterladte papirer fandtes et udkast til en lille biografi til ordenskapitlet. Udkastet er dog ret ufuldstændigt, men vi har dog ment det rigtigt, at lade ham selv fortælle.

"Jeg er født 14. maj 1887 som yngste (tiende) barn af grosserer William Frederik Andersen og hustru Eleanor Caroline f. Ahrends i min faders ejendom, Overgaden neden Vandet nr. 33 på Christianshavn. Da jeg var 4 år flyttede mine forældre udenfor København og boede på Søbakkevej, Skovshoved til min faders død i 1897, da min mor flyttede til København.

Jeg kom 7 år gammel i skole i Borgerdydskolen i Helgolandsgade, hvorfra jeg udgik i 1903 med første del af artium. Samme år i august måned, kom jeg - efter eget ønske - i købmandslære i det gamle firma Th. Trøjel, Stubbekøbing, hvor jeg var til maj 1907, da jeg indkaldtes til den kgl. Livgarde, hvor jeg gjorde tjeneste indtil oktober samme år.

I slutningen af oktober 1907 blev jeg ansat hos firmaet, Mayer & Coblenz, Bingen a/Rhein og Mainz a/Rhein. Her arbejdede jeg til december 1908.

Efter et kort ophold hjemme rejste jeg i januar 1909 til London og opholdt mig hos forskellige af min afdøde faders forretningsvenner. I maj 1909 rejste jeg til Bordeaux, hvor jeg i 6 måneder arbejdede på kontor og lager hos vinfirmaet J. Calvet & Cia.

I november tog jeg tilbage til Danmark og arbejdede i mit fædrene firma William Andersen & Co., hvor jeg i 1910 fik prokura.

I februar 1911 afgik min ældre broder, Andreas Andersen, der sammen med min moder, var indehaver af firmaet, ved døden, og det viste sig, at den betydelige formue, som min fader havde efterladt, var tabt og firmaet insolvent.

Da min arvepart selvfølgelig var gået tabt ligesom min families penge, stod jeg helt på bar bund, det lykkedes mig imidlertid ved hjælp fra min broder, ingeniør E.W. Andersen og min svoger rektor H. Raaschou-Nielsen at opnå en mindre kassekredit og at beholde en del af de agenturer for udenlandske vinfirmaer mit fædrene firma havde, men jeg måtte dels forpligte mig til at afdrage en gæld på ca. 15.000 kr. og til at forsørge min moder, så længe hun levede. Dette var naturligvis hårde betingelser at arbejde under, og min fortjeneste det første år blev da også mindre end nogen kontorists.

I 1912 og 1913 så jeg dog fremgang, og i 1914 havde jeg oparbejdet min forretning så meget, at jeg 22. maj 1914 giftede mig med Emmy Langgaard, datter af Brasiliansk konsul, læge F de Ipanema Langgaard. Kort efter udbrød krigen, og jeg måtte d. 6. august 1914 melde mig på Garderkasernen, jeg gjorde så tjeneste ved sikringsstyrken indtil midten af oktober, jeg kunne nu påny varetage min forretning, der havde ligget meget stille, men nu udviklede sig stærkt.

Krigsforretninger holdt jeg mig borte fra, men da jeg allerede i 1912 var blevet valgt til medlem af "Vinsektionen"s bestyrelse, havde jeg også rigeligt arbejde med at varetage mine standsfællers interesser. Desuden måtte jeg hjælpe min svigerfader med hans konsulære forretninger, der blev af et meget stort omfang.

I 1915 måtte jeg atter gøre tjeneste ved sikringsstyrken i 2½ måned. 1917 udnævntes jeg til Brasiliansk vicekonsul og i 1920 til konsul."

Her slutter Erik Andersens optegnelser, men det hører med til billedet af ham at fortælle lidt mere.

Det var en stor og vanskelig opgave den 24 årige kom på, da familiens firma stod på fallittens rand, men ved megen flid og stor dygtighed klarede han det, og han kunne ved sin død se tilbage på sit livsværk med stolthed. Erik Andersen, var stor af statur, men han var også stor i linjerne, smålighed lå ham fjernt, han var uhyre hjælpsom og meget trofast. Han var højt respekteret i kollegers kreds og uden for faget havde han mange interesser. Han var med til at stifte Københavns Rotary Klub, Turistforeningsarbejdet deltog han ligeledes ivrig i, og tog selv turistførereksamen i tysk, engelsk og fransk. I fritiden var han en ivrig lystfisker, og især nød han timerne på søen ved Donse, hvorfra han havde barndoms minder, da familien ejede Donse Krudtværk. I Kraks blå bog fylder de tillidshverv Erik Andersen havde en halv spalte, han kunne lide at hjælpe, og han kunne lide at være med.

I ægteskabet 3 børn (VI slægtled nr. 63-65)

V. SLÆGTLED

Oscar Eugen Andersens børn med Mary Isabella Elliot.

38. Oscar Andersen.

f. 1.7.1878. Monkseaton, død 13.6.1936.

Som den førstefødte fik han i dåben sin faders fornavn, og efter skolegang og uddannelse i Nonkseaton, drog Oscar ud i verden og slog sig ned i Vestafrika. D. 12. juni 1936 var han ude for en automobilulykke, der medførte døden dagen efter. Han blev begravet i Marques, hvor han havde haft sin virksomhed. Han var gift med Blanche ? Om hendes videre tilværelse og om der var børn i ægteskabet vides ikke.

39. Edward Lowry Andersen

f. 20.9.1880. Monkseaton, død 25.7.1935 smst.

Gift 1903 med Ethel Bellwood, f. 13.5.1882 død 3.10.1931.

Edward gik som mange andre i slægten handelsvejen, og havde en betydelig virksomhed i Withley Bay på østkysten af England ved Tyneflodens udmunding. Fra 1910 - 1917 var han konservativt medlem af Monkseaton amtsråd.

2 børn i ægteskabet VI slægtled nr. 66-67.

40. Mary Lowry Andersen.

f. 27.4.1882, Monkseaton, død

I familien kaldet Auntie Mardie. Hun var uddannet lærerinde, blev skolebestyrerinde på Rawensworth Castle, en privat kostskole, som hun ejede. Under depressionen omkring slutningen af 1920'erne, svigtede elevtallet, og hun så sig tvunget til at opgive skolen, hvorefter hun havde virksomhed som privatsygeplejerske. Ugift.

41. Francis William Andersen
f. 14. 4. 1884. Monkseaton.
d. 1917. Durban Sydafrika.

Gift 1904 med sin kusine Paula. Se løbenr. 53.

En broderdatter siger "Onkel Frank var der aldrig nogen, der talte om. Han var vist familiens sorte får."

Om dette er rigtigt vides ikke. Allerede som 20 årig giftede han sig med sin jævnaldrende københavnske kusine, og de drog ud for at skabe sig en fremtid i Afrika. Under første Verdenskrig gjorde han tjeneste i 3. S. A. Campaignes, blev såret og døde i 1917.

V SLÆGTLED

Hans James Harald Andersens børn med Lena Sørensen.

42. Andreas Harold Andersen.
f. 1. 5. 1892 i Philidelfia, U. S. A.

Sin første barndom tilbragte han i U. S. A., men fik så sin uddannelse på "Atlas" i København, tog tilbage til Amerika hvor han fik ingeniør-eksamen, vendte atter tilbage til Danmark, men i slutningen af første verdenskrig tog han atter til staterne og oprettede i 1917 ingeniørkontor i Woolworthbygningen, og var tillige en hjælpsom og gæstfri vært for landsmænd, der besøgte New York. For tredje gang satte han kursen mod Danmark og blev i stillingen som ingeniør i Texaco og Vacuum oil kendt over hele landet. I 1936 oprettede han sin egen specialfabrik for malersprøjter og industrisprøjter. Han døde 17. 9. 1963.

Han blev i 1919 gift med Astrid Camilla Ulrich.
Ægteskabet opløst 1948. Ingen børn.

43. Anton William Andersen
f. 15. 5. 1895 Philidelfia, U. S. A.

Cand. polyt. Ingeniør i Port Arthur, Texas, U.S.A.
 Gift i Philidelfia 1925 m. Astrid Hertz, f. København 10.6.
 1897.

Han døde ved et ulykkestilfælde 16.11.1937.

I ægteskabet 1, måske 2 børn. VI slægtled nr. 68-68a.

5. SLÆGTLED

Edvard Emil Andersens børn med Anna Frederikke Louise
 Ellen Andersen.

44. Bjørn Harald Andersen. Kontreadmiral.

f. 3.6.1890 i København

d. 21.3.1950.

Gift 8.2.1919 med Marguerite (Maggi) Ella Heide.

f. 1.9.1893 datter af teglværksejer Rolf Heide og hustru Ella
 f. Brodersen.

I ægteskabet 1 barn (adopteret) VI slægtled nr. 69.

Bjørn A. valgte som sin fader marinen, blev secondløjtnant 1911,
 premierløjtnant 1912, kaptajn 1920. Chef for søminevæsenets 1. Afd.
 1925-32. Orlogskaptajn 1928. Chef for Mineskibsdivisionen 1932-33.
 Chef for Fiskeriinspektionen 1933-36. Kommandørkaptajn og chef for
 torpedobådsdivisionen 1936. Chef for inspektionsskibet Ingolf, kadet
 og stationsskib ved Grønland 1937-38. Chef for Peder Skram 1939-
 40. Sømilitær distriktschef i Nordjylland fra 21.9.1940. Komman-
 dør 1941. Chef for Søværnets kaserne 1943. Kontreadmiral og chef
 for kystflåden 1945. Bjørn A. var Kommandør af Dannebrog af 1.
 grad, og desuden tildelt en række udenlandske ordener.

Bjørn A. mindede i mangt og meget om sin far, som han var også
 Bjørn A. højt estimeret inden for marinen for sin dygtighed. Han
 var et fint og elskeligt menneske, som alle der lærte ham at kende
 satte meget højt. Det kom derfor også som et chock for hans store
 vennekreds, da han om bord på "Hekla" tog sit eget liv.

I marinens tjeneste var Bjørn A. blevet flyttet rundt til forskellige
 opgaver, men efter begivenhederne d. 29. august 1943, fik han sit
 livs mest betroede post.

I november blev han sendt til Jylland som leder af marinens illegale
 arbejde, og her blev han, til kapitulationen igen gjorde ham til en fri
 mand, der atter kunne vove sig frem i dagslyset, det skete i Århus,
 hvor han, mens han var under jorden blandt andet holdt til hos fætte-

ren, overingeniør E.W. A.

Hvad han udrettede under krigen er endnu ikke kendt af offentligheden i enkeltheder. Han berejste landet - naturligvis særlig havnebyerne - som agent i tovværk, vognsmørelse, gulvklude og bonevoks. Han "solgte" en del, blandt andet købte den, der skriver disse linier også hos ham, men varerne blev aldrig leverede. Dengang var det alvor. Senere kunne vi sammen le ad det.

Han stod i telegrafisk forbindelse med Storbritanien.

I den snævre kreds i Jylland hed han altid "den kongebå". Når den titel blev nævnt vidste man, hvem den civile repræsentant, der egentlig skulle have båret marinens blå uniform, var.

Mellem generalmajor Bennike og Bjørn A. bestod der det bedste samarbejde, ligeledes arbejdede han også sammen med generalmajor Erik Møller. Da de atter mødtes efter kapitulationen stod de side om side i Sejersparaden i London.

Efter befrielsen blev Bjørn A. udnævnt til Kontreadmiral, udnævnelsen er dateret den 5. maj 1945, den ydre anerkendelse for hans arbejde under krigen.

45. Aage Edvard Andersen
f. 13.7.1891
d. oktober 1891.

46. Ole Ebbe Andersen. Civilingeniør, godsejer.
f. 7.4.1893.
Gift 5.3.1920 med Gertrude Schou f. 10.11.1899,
datter af godsejer E.V. Schou Palsgård og hustru Elisabeth f.
Døcker.

I ægteskabet 2 børn. VI slægtled nr. 70-71.

Opt. i 3.m. på Sorø Akademi student (m) 1911. Cand. polyt. 1916.
Frivillig tjeneste i Akademisk Skyttekorps 1914-17, senere i "Jydske Værn". I hjemmeværnet 1947-60. Ansat som kemisk ingeniør i emaljefabrik og sukkerfabrik. Syg 1917-18. Lært landvæsen og skovbrug 1918-20. Forpagtet Vissinggård 1920 og oprettet egen kemisk virksomhed "Vissinggaard Laboratorium" med fremstilling af brintion-apparatur (Nova kalktrang undersøgeren) samt svejsepulver til aluminium m.m., senere også Kaina våben og rustolie m.m., desuden leder af dansk fabrik i Hamborg (licensfabrik fra Emulsion A/S, Palsgaard) 1939-42, iøvrigt land- og skovbrug på Vissinggaard med store tilplantninger af hedejord, frugtplantager og store hønserier.

Bestyrelsesmedlem og konsulent i forskellige aktieselskaber, landbrugs- og frugtavlereforeninger, en årrække divisionschef i Det danske spejderkorps.

Har opfundet og/eller fremstillet specielle emaljer til jernindustrien, nye katalysatorer til hærkning af olier, hurtigere metode til bestemmelse af brintiontal i jordbunden og ny metode til bestemmelse af forskellige emulgatorers "styrke" i forskellige emulsioner.

Fritidsinteresser: Fodbold, tennis, cricket, frivillige korps, filateli og musik. Har modtaget Det danske spejderkorps hæderstegn og forskellige medaljer.

Bopæl: Vissinggaard 8740 Brædstrup.

Ebbe A. går helhjertet ind for de opgaver der har hans interesse.

Det danske spejderkorps havde i en årrække en energisk divisionschef i ham. Stadig kommer der spejdere til Vissinggaard, hvor O.E. har skænket dem en dejlig lejrplads ned til Lægen sø.

Arkæologi har også hans interesse, og langs Gudenåen, der gennemløber hans ejendom, er der gjort mange og sjældne fund.

I hjemmevernet har Ebbe A. også været særdeles aktiv, besjælet som han er af kærlighed til Danmark og alt dansk.

Endelig må det nævnes at Ebbe og Tutte altid har været uhyre gæstfrie, og mange af familiens medlemmer har minder om festlige ferier på Vissinggaard.

47. Helge Andreas Andersen

f. 22.7.1894

d. 1897

48. Else Gudrun Andersen

f. 20.2.1897

Gift 9.4.1920 med Hans Frederiksen. Kommandør.

f. 23.6.1894 i Århus. Søn af sagfører Frederiksen.

I ægteskabet to børn.

1) Eva Frederiksen f. 10.1.1921

2) Jørgen Frederiksen f. 30.5.1923.

49. Finn Sigurd Andersen

f. 29.3.1903. Ingeniør. Fabrikant.

Gift 14.5.1932 med Else Pilegaard f. 18.11.1910
datter af købmand Pilegaard.

I ægteskabet 2 børn. VI slægtled nr. 72-73.

Opt. i 1.m 1915, på Sorø Akademi udgået af 3.m 1918. I smedelære på "ATLAS" og senere på Orlogsværftet, gennemgik konstruktør- og maskinist-skole, afsluttet med maskinisteksamen, derefter i nogle år ansat på søminevæsenets tegnestue, aftjente værnepligt, sejlet som maskinassistent og maskinmester på forskellige skibe 1925-30. Op- holdt sig derefter $\frac{1}{2}$ år i Amerika, ansat i ingeniørfirmaet I. Krüger A/S 1931-37, derefter i $1\frac{1}{2}$ år leder af ingeniørfirmaet Københavns Maskinforretning, startede sin egen maskinforretning i Troense 1938 og flyttede den til København 1946 under navnet F. S. Andersens In- geniør- og Maskinforretning. Har efterhånden specialiseret sig i ventilatorvinger og har en verdensomspændende forretning. Firmaet, fabrikken og tilhørende meget omfattende forskningsafdeling er nu flyttet til nye bygninger i Trørød, hvor en søn har den daglige ledel- se.

Bopæl: Blåbyvej 28. 5991 Thurø.

F. A. er nu bosat på Thurø lige ned til Svendborgsund, her ligger hans motorbåd fortøjet, og i sommerhalvåret bor ægtefællerne mere til vands end på land.

V. SLÆGTLED

Christian Frederik Carl Andersens børn med Rosalie Camilla Nielsen.

50. Lilli Rosalie Andersen

f. 20.7.1880.

d. ?

Ugift.

Virkede som translatrice og sproglærerinde i København.

51. Paula Anna Elise Andersen

f. 25.1.1884

d. ?

Gift med fættereren Francis Andersen (nr. 41) i 1904.

Boede i Durban, Sydafrika.

Ingen børn.

52. Kai Andersen
 f. 20.3.1889
 d. 29.11.1954 New York.
 Gift 1. gang Rose Rossier f. 1.9.1888 d. 24.6.1944.
 I ægteskabet 1 søn. VI slægtled nr. 74.
 Gift 2. gang med Frances Dresser f. 19.5.1902.
 I ægteskabet 1 søn. VI slægtled nr. 75.

Uden egentlig uddannelse kom Kai Andersen til U.S.A. og havde forskellige job. Både hans første og anden kone var ham til stor hjælp. Da han døde havde han et renseri i New York.

53. Frode Andersen
 f. 1891.
 d. 1913.

V. SLÆGTLED

Kjeld Oluf Harald Andersens børn med Clara Kirstine Hansen.

54. Kjeld Edvard Harald Stenberg Andersen
 f. 20.1.1893
 d. 14.1.1963.

Indtil 1920 var Edvard A. landmand, men forlod landbruget og gik ind til politiet. Politiassistent i Frederiksværk.

1921 blev han gift med Else Jensen f. 12.6.1896.

I ægteskabet 1 barn. VI slægtled nr. 76.

55. Ville Anna Stenberg Andersen
 f. 4.12.1896 i Højen v. Vejle.
 Gift 1922 med landbrugslærer Lars Dyrhoff Nyegaard
 f. 6.4.1891.
 I ægteskabet 1 søn Kjeld Harald Peter Dyrhoff Nyegaard
 f. 11.8.1925.

VI SLÆGTLED

Andreas Frederik Andersens børn med Gerda Jacobsen.

56. Margrethe (Purre) Thune Andersen
 f. 6.3.1898
 Gift 8.11.1921 med Povl Sigurd Nygaard. Død 18.12.1967.

Kontorchef i Overformynderiet.

I ægteskabet to børn.

Povl Thune Nyegaard

f. 22. 6. 1922. Redaktør

Else Margrethe Nyegaard

f. 10. 9. 1924. (se nr. 59)

57. William Thune Andersen

f. 1. 1. 1900.

Student fra Metropolitanskolen 1918, med eks. 1925. Læge et år i Ivigtut. Dr. med. 1933. Specialist i med. sygdomme 1936. Overlæge ved Svendborg Amts- og Bys sygehus 1940, på den tid en af landets yngste overlæger. Hans arbejde på Centralsygehuset var krævende, fordi der samtidig var tale om en opbygning af den medicinske afdeling, men han gav sig i kast med arbejdet med en energi, der havde en stærkt smittende indflydelse. "Klimaet på arbejdspladsen" behøvede han ikke at ofre nogen teoretisk opmærksomhed, for det medførte han som en naturlig bagage. De yngre læger og sygeplejersker, der kom til at arbejde sammen med ham, fik hurtigt den første opfattelse af et reserveret væsen revideret, og han blev midtpunkt for beundring for sin omfattende viden og for sine pædagogiske evner og for sine strålende menneskelige værdier.

Blandt fagfæller nød han stor tillid og var således formand for Medicinsk Selskab for Fyns Stift fra 1956, og han var ligeledes medlem af hovedbestyrelsen for landsforeningen mod Polio.

Død i Svendborg 31. 10. 1964.

Gift 4. 3. 1926 med Guri Harriet Johansen.

I ægteskabet to børn. Nr. 77-78. VII slægtled.

58. Troels Thune Andersen

f. 14. 11. 1902.

Student fra Metropolitanskolen 1921 med eks. 1928. Universitetets guldmed 1931. Dr. med. 1934. Specialistanerkendelse i intern medicin 1936. 1942 læge ved Københavns fængelsesvæsen. Overlæge sst. 1943.

Røde Kors læge ved politilejrene i Sachsen og ved Bernadotteekspeditionerne til de tyske KZ-lejre i februar-maj 1945, samt ved Røde Kors hjælpeaktioner i Wien marts-april 1946.

Som det fremgår af ovenstående var Troels Thune Andersen et meget hjælpsomt menneske, og skelede ikke til den personlige risiko han udsatte sig selv for. Han havde et strålende humør og så i en sjælden grad det glade ved tilværelsen.

Han blev 21.2.1931 gift med Karen Julie Begtrup-Christiansen.

Død 10.9.1955.

I ægteskabet to børn VI slægtled nr. 79-80.

59. Ingrid Thune Andersen

f. 4.5.1906

d. 9.10.1954

Gift 3.9.1927 med overlæge Peder Chr. Vuust f. 7.1.1898.

I ægteskabet 4 børn.

Lone Vuust. f. 29.7.1928

Dorte Vuust f. 24.4.1933

Jens Vuust f. 3.6.1939

Morten Vuust f. 28.11.1944

Efter Ingrid Thune Andersens død giftede Peder Vuust sig anden gang med sin niece Else Margrethe Nyegaard. Datter af nr. 56.

VI SLÆGTLED

Emil William Andersens børn med Else Leth.

60. Emmy Andersen (Tut)

f. 23.3.1907. Uddannet som sygeplejerske.

Gift 17.7.1937 med cand.polyt. Stadsingeniør Johannes Mørup. f. 17.2.1902. Arbejdet for Kampsax i Persien. Kommuneingeniør i Århus. Stadsingeniør i Frederikshavn.

I ægteskabet 4 børn.

Mette Mørup

f. 25.5.1938 gift m. øjenlæge Anders Rask.

Else Mørup

f. 1.3.1941. Sundhedssygeplejerske, Grønland.

Steen Mørup

f. 10.4.1943. Civilingeniør. Gift med Jette Zakariasen.

Henrik Mørup

f. 11.9.1947. Civilingeniør. Gift med Ingerlise Koefod-Jacobsen.

61. Knud Andersen

f. 9.4.1910. Student Århus Kathedralskole 1928. Forstkandidat 1935. Løjtnant i Artilleriet. Fra maj 1938 ansat ved Foreningen af småskovejere på Fyn. 1944 udnævnt til skovrider smst. Bopæl Radby pr. Tommerup. Gift 30.11.1935 med Karen Munch Kofoed f. 30.6.1907. Uddannet tandlæge.
I ægteskabet 3 børn. VII slægtled nr. 81-83.

62. Poul Andersen

f. 30.5.1912. Realist fra Århus Kathedralskole. 1928. Uddannet som landmand. Løjtnant i Garden 1934. Ejer af Søgaard pr. Højer 1935-44. Ejer af Nørmark pr. Visby 1944-53. Ansat i F/S Hafnia 1954. I Nye Danske af 1864 i Odense 1958. Filialdirektør i Nye Danske Odense d. 1.1.1966. Gift 18.4.1940 m. Tommy Anette Merete Lunn.
I ægteskabet 2 børn. VII slægtled nr. 84-85.

VI SLÆGTLED

Erik Andersens børn med Emmy de Ipanema Langgård.

63. Ole Erik Andersen. Grosserer i København.

f. 3.2.1916. Efter realeksamen i vinhandlerlære. Afgangseksamen fra Niels Brocks handelsskole. Videre uddannelse i Tyskland, England og Madeira.

Medlem af Grosserer Societetets repræsentantskab og i bestyrelsen i en række faglige organisationer.

Kaptajn i det maritime hjemmeværn.

Gift 13.9.1951 med Aud Wulf-Jensen f. 11.2.1921.

Gift 1. gang med farver Lars Taaning Hansen.

Hustrus barn. VII slægtled nr. 86.

64. Birthe Andersen

f. 6.3.1918

Gift 1.3.1940 med direktør Henrik Lehmann. Speditionsfirmaet Paul Lehmann A/S.

I ægteskabet 4 børn.

Henrik Jytting Lehmann

f. 19.3.1941.

Carl Adam Jytting Lehmann

f. 17.12.1942.

Nina Benedikte Jytting Lehmann

f. 14. 8. 1945.

Andreas Jytting Lehmann

f. 11. 5. 1954.

65. Gregers Erik Andersen
 f. 13.9.1923. Cand. polit. Ansat i den kgl. Grønlandske Handel.
 Gift 17.7.1947 m. Alice Maria Wiggers f. 9.2.1924.
 d. 7.3.1965.
 Gift 2. gang 9.9.1967 m. Gerda Bavngaard.
 I første ægteskab 2 børn. VII slægtled nr. 87-88.

VI SLÆGTLED

Edward Lowry Andersens børn med Ethel Bellwood.

66. Dorothy Mary Andersen
 f. 1.2.1904 i Ryton, North Durham. Sproglærerinde.
 Gift 18.10.1948 i Viborg med lærer Jørgen Find.
 Ingen børn.
67. Edward Lowry Elliot Andersen
 f. 14.10.1905 i Newcastle.
 Gift 17.12.1933 m. Helen Josephine Abbott.
 f. 6.2.1915.

Som ung handelsuddannet mand drog Edward A. til New Zealand, hvor han skabte sig en god virksomhed, sidst havde han en fabrikation af plastvarer. Sin tilknytning til barndomshjemmet i England har han givet udtryk for ved at kalde sin bopæl Monkseaton House. Med sin hustru var han i sommeren 1966 på besøg hos slægten i England og Danmark.

I ægteskabet er der 5 børn. VII slægtled nr. 89-93.

VI SLÆGTLED

Anton William Andersens børn med Astrid Hertz.

68. Poul William Andersen
 f. 24.11.1926 i Port Arthur, Texas, U.S.A.
 Det har desværre ikke været muligt at fremskaffe yderligere oplysninger om Poul.

- 68a Nogle kilder vil vide, at der skulle være endnu en søn hidtil har det ikke kunnet bekræftes.

VI SLÆGTLED

Bjørn Harald Andersens børn med Marguerite Ella Heide.

69. Helle Marianne Christine Andersen
f. 18. 9. 1923.
Gift 21. 5. 1943 med murermester Magnus Christian Rasmussen,
Skagen.

VI SLÆGTLED

Ole Ebbe Andersens børn med Gertrude Schou.

70. Kirsten Vibeke Andersen (Kitte)
f. 13. 4. 1921.

Under en rejse til Østen traf hun sin mand, Erik Mehlsen, og de blev gift 20. 12. 1947. Erik Mehlsen gjorde under 2. verdenskrig tjeneste i R. A. F. Familien bor nu i Kenya.

I ægteskabet er der 4 børn.

Peter Søren Mehlsen

f. 15. 11. 1949.

Christian Einar Mehlsen

f. 18. 5. 1951.

Elisabeth Lykke Mehlsen

f. 10. 11. 1954.

Mary Ann Mehlsen

f. 11. 3. 1956.

71. Niels Ole Viggo Andersen. Civilingeniør.
f. 8. 11. 1922.
Gift 5. 4. 1952 med Inger Christensen.
I ægteskabet 3 børn. VII slægtled 94-96.

VI SLÆGTLED

Finn Sigurd Andersens børn med Else Pilegaard.

72. Ole Stig Andersen
f. 22. 12. 1934.

Handelsuddannet og leder og medejer af F.S. Andersens Inge-
niør og Maskinforretning, København.

Gift 1. gang med Vibeke Michaelis f. 26.12.1937.

Gift 2. gang 4.4.1963 med Kathrin Wolthers f. 13.12.1943.

3 børn i ægteskaberne. VII slægtled nr. 97-98-99.

73. Palle Stenbock Andersen

f. 25.5.1938. Tegner.

Har atelier og tegnestue på Taasinge.

Gift 26.9.1964 med Lene Brinch f. 20.3.1944. Ægteskab opløst.

2 børn i ægteskabet. VII slægtled nr. 100-101.

VI. SLÆGTLED

Kai Andersens barn med Rose Rossier.

74. Aton Teophile Andersen

f. 28.9.1916, New York.

Sygehusgartner. Hornsyld Sygehus.

Gift 7.5.1940 med Kirstine Johanne Johansen.

3 børn i ægteskabet. VII slægtled nr. 102-103-104.

Kai Andersens barn med Frances Dresser.

75. Peter Michael Andersen

f. 13.1.1928 New York.

Salgschef i fa. Bauch & Lomb. Rochester, N.Y. U.S.A.

Gift 10.3.1950 med Beverly Theda Czerkas, f. 25.1.1929.

4 børn i ægteskabet. VII slægtled nr. 105-108.

VI. SLÆGTLED

Kjeld Oluf Harald Andersens barn med Kirstine Hansen.

76. Kirsten Carli Steenberg Andersen

f. 1.5.1922 Frederiksværk.

Uddannet som tandtekniker og har klinik i København.

VII SLÆGTLED

William Ludvig Steenberg Thune Andersens børn med Harriet Johansen.

77. William Thune Andersen

f. 7.12.1926 Ivigtut, Grønland.

Student 1945. Cand. jur. Københavns Universitet 1952. Sekretær i Udenrigsministeriet 1953. Ambassadesekretær i Washington 1957-61.

Gift 28.3.1953 med Mette Munck f. 24.10.1930.

I ægteskabet 2 børn. VIII slægtled nr. 109-110.

78. Guri Marianne Thune Andersen

f. 28.8.1933.

Student fra Svendborg Statsgymnasium 1951. Ansat i S.A.S. Kastrup 1953-57.

Gift 31.7.1957 med major Alexander Haycock Haycock, England.

I ægteskabet 3 børn.

Penelope Ann Thune Haycock

f. 29.6.1958 Warwick, England.

Hans Timothy Haycock

f. 28.11.1959 Warwick, England.

Jeremy Mark Alexander Thune Haycock

f. 21.12.1963 Kuala Lumpur. Malaysia.

VII SLÆGTLED

Troels Thune Andersens børn med Karen Begtrup Christiansen.

79. Gerda Sophie Thune Andersen

f. 29.8.1932.

Gift 28.12.1958 med forstkandidat Niels Wilhjelm Hammer Kjølser f. 15.6.1930.

I ægteskabet 3 børn.

Marianne Thune Kjølser

f. 26.12.1959 København.

Rikke Thune Kjølser

f. 14.2.1961 København.

Troels Thune Hammer Kjølser

f. 23.9.1964 København.

søn

f. 17.1.1968 i Kristianstad.

80. Jens Thune Andersen
f. 13.7.1934 i København. Arkitekt.
Gift 10.9.1960 med Hanne Støvring f. 11.6.1934.
I ægteskabet 1 barn. VIII slægtled nr. 111.

VII SLÆGTLED

Knud Andersens børn med Karen Munch Koefoed.

81. Birgitte Munch Andersen
f. 13.8.1937 i Maribo.
Student Nyborg 1956. 3 sproglig korrespondent 1959. Ansat ved
landbrugets afsætningsudvalg i Persien.
Gift 11.6.1966 med direktør Masoud Mousavisadeh, Persien.
I ægteskabet Isabella Mousavisadeh f. 23.6.1967, Persien.
Nader Alexander Mousavisadeh f. 10.7.1969, Persien.
82. Kirsten Munch Andersen
f. 10.3.1940 Odense
Student Nyborg 1959. Cand. Scient.
Gift 10.2.1964 med adjunkt Mogens Pontoppidan f. 10.10.1937.
I ægteskabet 2 børn.
Erik Kristian Pontoppidan
f. 7.7.1965.
Knud Henrik Pontoppidan
f. 7.10.1967.
83. Niels Frederik William Stenberg Andersen
f. 7.4.1946 Odense
Efter realeksamen fra Odense maskinsmeduddannelse hos Thrige.

VII SLÆGTLED

Poul Andersens børn med Tommy Anette Merete Lunn.

84. Lykke Poul Andersen
f. 6.5.1941 Tønder.
Student fra Tønder Statsskole 1960. Sprogstudier i Frankrig og
England. Ansat på hotel d'Angleterre fra 1963. Ansat på Verdens-
udstillingen i New York 1966, og på Expo 67 i Montreal. Recep-
tionschef på d'Angleterre fra 1969.

85. Ole Poul Andersen
f. 29. 1. 1943.
Realeksamen fra Odense 1960. Handelsuddannelse i Odense.
Fra 1967 ansat i Sterling Airways. Fra 1969 i S.A.S.

VII SLÆGTLED

Ole Erik Andersens barn med Aud Wulf-Jensen.

86. Aud Wulf-Jensen havde i sit første ægteskab en søn, der er adopteret.
Lars Jan Andersen
f. 12. 6. 1943.

VII SLÆGTLED

Gregers Erik Andersens børn med Alice Maria Wigger.

87. Lars Erik Andersen
f. 9. 7. 1957.
88. Bodil Maria Andersen
f. 2. 4. 1960.

VII SLÆGTLED

Edward Lowrey Elliot Andersens børn med Helen Josephine Abbott.

89. Jane Christine Andersen
f. 4. 10. 1934.
Gift med V. L. Terrini 1957.
I ægteskabet:
Lisa Terrini
f. 15. 10. 1957.
Anna Terrini
f. 27. 10. 1961.
90. Magaret Aline Andersen
f. 19. 11. 1937.
Gift med Allistair Campbell 1958.
I ægteskabet:

Arelian Campbell

f. april 1958.

Josephine Campbell

f. 15.10.1959.

Mary Campbell

f. 9.9.1963.

91. Robert Lowrey Andersen

f. 23.6.1944.

92. Eduard Charles Andersen

f. 16.9.1945.

Gift med Carol Lonn 1965.

I ægteskabet 1 barn. VIII slægtled nr. 112.

93. Dorothy Mary Andersen

f. 9.9.1949.

VII SLÆGTLED

Niels Ole Viggo Andersens børn med Inger Christensen.

94. Karin Elisabeth Schou Andersen

f. 21.9.1953.

95. Tove Schou Andersen

f. 14.10.1955.

96. Ole Viggo Schou Andersen

f. 24.1.1958.

VII SLÆGTLED

Ole Stig Andersens børn med Vibeke Michaelis.

97. Karin (Kitte) Andersen

f. 11.1.1958.

Ole Stig Andersens børn med Kathrin Wolthers.

98. Kim Andersen

f. 3.10.1964.

99. Jesper Andersen
f. 13. 9. 1966.

VII SLÆGTLED

Palle Stenbock Andersens børn med Lene Brinch.

100. Bjørn Henrik Stenbock Andersen
f. 19. 1. 1965.

101. Marianne Eva Andersen
f. 5. 9. 1966.

VII SLÆGTLED

Aton Theophile Andersens børn med Kirstine Johanne Johansen.

102. Ebbe Andersen
f. 1. 12. 1941.

Gift 25. 4. 1965 med Gerda Hansen f. 9. 7. 1947.

I ægteskabet 1 barn. (VIII slægtled 113)

103. Klaus Steen Andersen
f. 12. 4. 1944.

104. Mille Lisbeth Andersen
f. 1. 1. 1950.

Gift 16. 3. 1968 med Bo Stampe Rasmussen.

I ægteskabet 1 barn.

Puck

f. 7. 2. 1970.

VII SLÆGTLED

Peter Michael Andersens børn med Beverly Czerkas.

105. Stephen Wayne Andersen
f. 15. 1. 1952 Rochester, New York.

106. Susan Lynn Andersen
f. 2. 3. 1954 Rochester, N.Y.

107. Michael Scott Andersen
f. 1.12.1955 Rochester, N.Y.
108. Heidi Dianne Andersen
f. 24.2.1957 Rochester, N.Y.

VIII SLÆGTLED

William Thune Andersens børn med Mette Munck.

109. Thomas Thune Andersen
f. 4.3.1955.
110. Karen Thune Andersen
f. 2.5.1962.

VIII SLÆGTLED

Jens Thune Andersens barn med Hanne Støvring.

111. Nanna Thune Andersen
f. 11.2.1962.

VIII SLÆGTLED

Edward Charles Andersens barn med Carol Lonn.

112. Penelope Andersen
f. 28.2.1965.

VIII SLÆGTLED

Ebbe Andersens barn med Gerda Hansen

113. Gitte Andersen
f. 19.10.1965.

Indgiftede slægter.

Romertal angiver slægtled. Arabertal angiver løbenr.

A			
Abbot H.	VI.	67	
Ahrends E.C.	IV.	11	
B			
Bavngaard G.	VI.	65	
Begtrup Christiansen G.	VI.	58	
Bellwood E.	V	39	
Bethe M.	V	30	
Blance	V	38	
de Bretton A.	IV.	19	
Brinch L.	VI.	73	
C			
Cambell A.	VII	90	
Christensen I.	VI.	71	
Christensen J.	IV.	12	
Czerkas B.	VI.	75	
D			
Dresser F.	V	52	
E			
Elliot M.	IV	13	
F			
Find J.	VI	66	
H			
Hansen C.	IV	24	
Haycock A.	VII	78	
Heide M.	V	44	
Hertz A.	V	43	
Hvidberg H.	IV	15	
J			
Jacobsen A. E.	IV	21	
Jacobsen G.	V	28	
Jensen E.	V	54	
Johansen G.	VI	57	
Johansen J.	VI	74	
Johansdatter B.	I	1	
Johnsen D.	III	7	
W			
Weber C.A.	III	10	
Wiggers A.	VI	65	
Wolthers K.	VI	72	
Wulf-Jensen A.	VI	63	
K			
Kieldsen C.	III	8	
Kjølsen N.	VII	79	
Koefoed K. Munch	VI	61	
L			
Langgård E.	V	37	
Lehmann H.	VI	64	
Leth E.	V	34	
Lohn C.	VII	92	
Lunn T.	VI	62	
M			
Mehlsen E.	VI	70	
Michaelis V.	VI	72	
Mousavisadeh M.	VII	81	
Munck M.	VII	77	
Mørup J.	VI	60	
N			
Nielsen E.	III	5	
Nielsen R.C.	IV	20	
Nyegaard L. D.	V	55	
Nyegaard P.	VI	56	
P			
Pilegaard E.	V	49	
Pontoppidan M.	VII	82	
R			
Rasmussen M.C.	VI	69	
Rossier R.	V	52	
Raaschou-Nielsen H.	V	32	
S			
Schou G.	V	46	
Støvring H.	VII	80	
Sørensen L.	IV	17	
T			
Terrini V. L.	VII	89	
Tikjøb S.	III	4	
U			
Ulrich A.	V	42	
V			
Vuust P.	VI	59	